

1875
1895

TVÅÅRLIGT BUDSKAP

FRÅN

GUV. LORENZO CROUNSE.

inaugural speech
INTRÄDESTAL

THE LIBRARY OF THE
1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

AF

GUV. SILAS A. HOLCOMB.

TILL DEN

TJUGUFJERDE SITTNINGEN

AF

NEBRASKAS LAGSTIFTANDE FÖRSAMLING.

1895.

TRIBUNE,
FREMONT, NEBRASKA.

THE LIBRARY OF THE
1895
UNIVERSITY OF ILLINOIS

BUDSKAP

FRÅN

LORENZO CROUNSE,

GUVERNÖR,

TILL

NEBRASKAS LAGSTIFTANDE FÖRSAMLING.

TJUGUFJERDE SITTNINGEN.

1895.

TVÅÅRLIGT BUDSKAP.

Herrar i Senaten och Representanthuset:

I öfverensstämmelse med konstitutionella föreskrifter är det min pligt såväl som ett nöje att för edert betänkande meddela sådana upplysningar, som jag torde vara i besittning af angående statens affärer, tillika med sådana anbefallningar rörande nödig lagstiftning, som iakttagelser och erfarenhet under de två år, hvilka jag varit högste exekutive embetsman, må hafva påpekat.

Hos eder hvilar för närvarande pligten att stifta lagar för staten, en pligt, som i sig innebär ett icke ringa ansvar. Utom en grad af hemmastaddhet i metoderna för lagstiftning, så förutsätter denna pligt en grundlig kännedom om statens tillstånd och behof. För att kunna skaffa en sådan kunskap fordrar till en stor del lagen, att alla embetsmän i det exekutiva departementet och i alla publika inrättningar skola afgifva en rapport om sina olika embetens och inrättningars tillstånd, skötsel och utgifter. Dessa rapporter hafva afgifvits för den tvååriga tidrymd, som just afslutats, och de skola blifva framlagda för eder. De hafva blifvit uppgjorda med omsorg och innehålla mycken värdefull upplysning. Jag anbefaller dem till edert noggranna öfvervägande.

HJELP FÖR DE AF TORKA HEMSÖKTE.

Tiden, som ligger mellan sista lagstiftande församlingens sammanträden och eder närvarande församling, har varit en tid af allmän nedtryckthet öfver hela landet, hvilken i synnerhet försvårats hos vårt folk genom den delvisa felslagningen af skörden under året 1893 samt genom skördens fullständiga förstöring i en stor del af staten under det just tilländagångna året. Denna dubbla olycka har framkallat ett tillstånd af nöd i många orter och har följts af mångtaliga och trängande böner om hjälp. Uppmuntrade genom de mått och steg, som togos af 1891 års lagstiftande församling till förmån för de 1890 af torka hemsökte, ha många uppmaningar inkommit till mig under de sista sex månaderna att sammankalla en extra sittning af lagstiftande församlingen för åtgärders vidtagande

rörande denna sak. Oaktadt det lugn, det skulle gifvit mig att undvika dessa obehagligheter genom att hänskjuta saken till lagstiftande församlingen, beslöt jag att icke sammankalla den. Att hafva gjort så, skulle hafva varit att göra Nebraskas åtgärder enastående bland andra af liknande hemsökelsor lidande stater och skulle hafva gifvit staten en icke önskvärd annonsering. Jag visste äfven, att, då dessa åtgärder vidtogos år 1891, staten hade nått gränsen för sin skuldsättning enligt konstitutionen och, i betraktande af skattkammarens uttömda tillstånd och oförmågan att appropriera nödhjelp, beslöt jag att icke utsätta staten för den stora omkostnad, som blefve nödig för en extra sittning, utan beslöt att till de olika countien lemna omsorgen för sina nödstälde tills nästa regulära sittning skulle ega rum. Under det att mitt beslut har varit en sviken förväntan för några af de mest påträngande och mindre betänkande, så har det dock i det hela taget mött allmänt gillande, och de olika countien och orterna, der nöden herskar, hafva skridit till verket att påbörja arbeten för inre förbättringar, och genom organiserade sträfvanden hafva de skaffat arbete och förnödenheter åt de nödstälde.

Under tiden har jag återupplifvat och reformerat nödhjelpskommissionen af 1891, hvilken varit i verksamt och allvarligt arbete med att skaffa reda på utsträckningen af och platsen för den nödhjelp, som behöfdes, samt med att upptaga och utdela nödhjelpsmedel. I betraktande af de hårda tiderna, så hafva donationerna såväl inom som utom staten varit ganska liberala. I synnerhet har staten att tacka staten Oregon, som, genom handelsbörsen i Portland, allaredan donerat åtskilliga vagnslaster säd och andra livsmedel; samt staterna Illinois, Indiana och Iowa, hvilka sända liberala understöd. Vi äro också de olika jernvägarne i landet tack skyldiga och i synnerhet dem, hvilkas linjer sträcka sig in i denna stat, för det de så välvilligt kostnadsfritt forslat alla nödhjelpsdonationer för våra medborgare, och hvars kostnad, efter vanliga fraktpriser, skulle hafva uppgått till många tusen dollars. Summan af alla donationer, bestående af mjöl, säd, födoämnen af olika slag, kol och kläder, uppgår till omkring 150 vagnslaster, af hvilka 50 innehöllo kol. Allt detta, samt hvad som ännu inkommer, tillika med hvad de olika countien och orterna aflemnat, måste gå långt för den erforderliga nödhjelpen. Hvad lagstiftande församlingen må finna för godt att göra, eller finna sig i stånd till att göra, detta måsten I bestämma.

Att der äro och komma att blifva nödtillfällen, som ej blifva tillgodosedda, och att dessa skulle så blifva äfven under den mest liberala provision för hjälp åt alla, ligger i sakens natur. Anspråkslöst och högsinnadt folk skall hellre underkasta sig armod än tigga eller äta barmhertighetens bröd. Å andra sidan finnas der de anspråksfulle, påträngande och ovärdige, som äro färdiga att rikta sig på de värdiges bekostnad. Statens nödhjelpsutdelnings historia för 1891 visar, att i somliga tillfällen välmående folk, män, som hade penningar i bankerna, skamlöst togo del i de gåfvor, som voro bestämda för deras mindre lyckligt lottade grannar. Folk af denna klass äro de, som mest påyrkat en extra sittning af lagstiftande församlingen och ett återupplifvande af 1891 års åtgärder. Svikna häri, såsom synes af bref och cirkulär, som funnit sin väg till mitt bord, hafva de företagit sig att klandra exekutiva embetsmannen och samla nödhjelp för sin egen räkning hellre än genom den kommission, som organiserats för detta ändamål. Under det somliga af dessa cirkulär må hafva framkallats genom goda motiv, så hafva andra det ej, och alla hafva bragt blott föga godt och mycken misskredit till staten.

Det första och mest pressande ämnet för eder uppmärksamhet blifver därför de åtgärder, som skola vidtagas för de af den senaste torkan hemsöktas hjälp. Med skuldsättningens gräns, hvilken, under konstitutionen, är bestämd till \$100,000, allaredan uppnådd genom de åtgärder, som vidtogos år 1891, vid voterandet af \$100,000 i obligationer för ett liknande ändamål, samt den allmänna fonden, bärande några hundra tusen dollars, vid mötandet af dess 7 procents obetalda garantier, står före eder frågan om rätt såväl som klokhet uti att votera någon statshjelp. Enligt min uppfattning är gifvandet af donationer från statsskattkammaren en tvifvelaktig rättighet och bör endast göras i yttersta nödfall eller vid oundvikliga tillfällen. Ett allt för färdigt och ofta påkommande medgifvande från statens sida fostrar beroende och afhängighet, förstör manlig stolthet och uppmuntrar lättja. Min idé är, att de olika countien böra draga försorg om sina egna nödlidande. Många af dessa countier äro skuldfria samt mer än fullkomligt i stånd och villiga att så göra. Hvad de behöfva är makt att skaffa medel genom county-obligationer, om så är nödvändigt, samt att donera eller låna penningarne till de medborgare, som äro nödstälde, på så och så lång tid och på sådana vilkor, som dem bäst synas. Hvarje county skall, då det

känner sin egen ansvarighet och får intresse för sitt eget folk, göra en grundlig undersökning i alla tillfällen och skilja mellan verkliga och låtsade fall af nöd. På detta sätt kan hjälp bringas de värdige för en fjerdedel eller mindre af den kostnad, det skulle ådraga staten. Denna plan skulle icke blott kunna tjena för närvarande, utan skulle äfven blifva användbar under andra år, om der skulle förekomma ett återupprepande af 1894 års erfarenhet. Än vidare, de obligationer, som utgåfvos under sådan provision, skulle gifva en god placering för statens stående skolfonder. Om någon risk vore att taga på någon af dessa obligationer, så kunde staten lika väl taga den, som att göra donationer omedelbart från sin skattkammare. Jag må vidare föreslå, att, enär en ytterlighet existerar, county-kommissionärernes eller supervisor-nämndens myndighet måtte temporärt ökas, så att garantier, under vissa inskränkningar, kunde utgifvas, fondbara senare i de obligationer, som rekommenderats.

STATENS FINANSIELLA STÄLLNING.

Statens finansiella ställning är dålig och jag hoppas, att I ej skolen tillåta sittningen gå till ända utan att hafva vidtagit mått och steg för dess afhjelpande. Af kassörens och auditörens rapporter skall det visa sig, att på första dagen af sistlidna December funnos der utestående garantier, dragna på den allmänna fonden, till ett belopp af \$547,281.18, och på institutets för svagsinta fond för \$61,256.93, utgörande ett sammanlagdt belopp af \$608,538.11, med endast \$28,503.67 i dessa fonder att betala dem med. På samma gång funnos der i skattkammaren \$417,313.61 obegagnade penningar, tillhörande den stående skolfonden. Med andra ord, staten betalte ränta efter 7 procent pr. år på uppemot sex hundra tusen dollars och förlorade räntan på öfver fyra hundra tusen dollars. Om under lagen af 1891 den stående skolfonden kunde placeras i dessa garantier, såsom ämnadt var, skulle mycket af denna ränta, i stället för att gå till garanti-mäklare, sparas till förmån för statens skolor. Men olyckligtvis har högsta domstolen afgjort, att denna lag är overksam, till hvilket vi vilja hänvisa i en annan del af dessa meddelanden. Denna börda af hög ränta bärande skuld har blifvit ådragen genom appropriationer, som gjorts af de senare lagstiftande församlingarne, särskildt af den för 1891, samt till högre belopp än de skatter, som kunde påläggas och inkrävas under våra närvarande reventy-lagar. Statens assessorer täfla med hvarenda i sina

sträfvanden att förminska egendomsvärdet. Häri uppmuntras och understödjas de af den naturliga benägenheten hos ett precinct eller county att skifta sin skattebörda på de andra. Såsom en följd är statens egendom, som genom en census af 1890 uppskattas till \$1,275,685.514, beskattad till omkring \$180,000,000, eller mindre än 15 procent af dess värde. Under den närvarande begränsningen af 5 mills beskattning på dollarn för den allmänna fonden, är det knappast möjligt, äfven med iakttagande af den strängaste sparsamhet, att på så låg värdering kunna skaffa tillräckligt penningar för att möta statens behof.

Botemedlet härför ligger antingen uti en ökad värdering af statens egendom eller uti att utsträcka gränsen för taxeringen. Att utsträcka gränsen för taxeringen är enkelt och en ökad egendomsvärdering kan åstadkommas på olika sätt. Ett är, att låta taxera egendom genom stats- eller distrikts-assessorer och sålunda aflägsna arbetet från lokala inflytanden. Ett annat är att gifva större myndighet åt stats- och county-equaliseringsnämder. Stats-equaliseringsnämnden, bestående af guvernören, kassören och auditören, kan, under närvarande lag, ej göra någon ändring i assessment-rullan, såsom denna inkommer till densamma. Vid equalisering af stats-taxering bland de olika countien, är dess makt inskränkt till varieringen af ratan under den fastställda gränsen, med hänsyn till ett county och ett annat. Dess myndighet borde ökas, så att den ej blott kunde höja värderingen af hvilket särskildt county, eller countier, som helst, utan förhöja taxeringen af all returnerad egendom till hvilket belopp som helst, ej öfverstigande dess verkliga värde.

I auditörens rapport skall befinnas ett statement, visande öfverstigande appropriationer för åtskilliga år, procenten af obetalda skatter samt andra intressanta och lärorika upplysningar om detta ämne.

DEPONERING AF STATSFONDER.

Lagstiftande församling af år 1891 antog en akt, som tillgodoser deponeringen i banker af stats- och county-fonderna. Klokheten af en sådan lag är enligt mitt omdöme tvifvelaktig, så vidt som den angår statens penningar. I vanliga eller normala tider må dess verksamhet åtföljas af föga risk; men i tider af finansiellt betryck och osäkerhet, sådana, som de varit under de sistförflutna två åren, blir denna lag lätt åtföljd af mycken risk, såsom erfarenheten

har visat. Lagen ålägger embetsmän, hvilka äro valda utan särskild hänsyn till hur de passa derför, pligten att bestämma de föreslagna depositorernas betalningsförmåga samt obligationsgifvarnes finansiella förmåga å de olika obligationer, som erbjudits såsom säkerhet för begärda deponeringar. Akten föreskrifver ej ens att borgesmännen skola aflägga ed angående deras ansvarighet, ej heller någon besvuren uppgift om beloppet, beskaffenheten och värdet af den egendom, en hvar af dem eger. Detta oaktadt hafva i regeln de godkända embetsmännen, bestående af guvernören, statssekreteraren och generaladvokaten, följande domstolarnes praxis, begärt af alla borgesmännen en ed, visande deras ansvarighet utom all fråga. Äfven denna försigtighet har ej visat sig vara något skydd, ty, i ett anmärkningsvärdt fall, togs den erfordrade eden glatt och utan tvekan, och en rutten bank, som med framgång bedragit expert bankgranskare och intet anande deponitörer, lyckades att till staten afgifva en nästan värdelös obligation för en stor summa. Lyckligtvis skall det i det anförda fallet, det af Capital National Bank, befinnas, tror jag, att ingen deponering gjordes under obligationen och staten är ej den, som förlorar på affären. Under de förflutna två årens finansiella betryck, har lagen varit en inbjudning till statens banker att begära fonder, hvilka somliga af dem synbarligen ej kunde erhålla på något annat håll, och ej mindre än femtionio applikationer och medföljande obligationer hafva blifvit antagna. Af dessa blefvo fyratiosju gillade — nog för att många gånger öfver uppsuga de jemförelsevis få obegagnade penningarne i skattkammaren, oafsedt den stående skolfonden, hvilken högsta domstolen i rättegången mellan staten och Bartley har afgjort ej vara underkastad deponeering under lagen. Denna lista af deponitörer innefattar många banker af otvifvelaktig ställning, af hvilka somliga blefvo anmodade att ingifva applikation i ändamål att gifva skattmästaren en väg att säkert placera statens penningar.

Ännu en annan fråga, som uppstår under denna akt, är huru länge detta gillande af ett deponitorium skall vara. De förhållanden, som garantera gillandet af en obligation i dag, kunna ändras under loppet af några få månader i dessa osäkra tider och man kan knappt antaga, att nämnden kunde hålla reda på sådana förändringar. Dock är det för en bank med sådan felande säkerhet, som det starkaste personliga och politiska inflytande skulle göra sig gällande, och skattmästaren torde gifva vika för sådant påtryck utan person-

lig ansvarighet eller förbindelse å hans sida. Om lagen skall fort-
fara, så borde det vara väl att betänka, om den ej borde förordna en
periodisk undersökning af tillräckligheten af de olika obligatio-
nerna och en gräns fastställd för deras varaktighet utan reapprobe-
ring, samt sådana andra amendement, som skola gifva ökad säkerhet
för deponeringen af statens penningar.

I förening härmed vill jag tillägga, att, såsom ett steg för ökad
säkerhet i afgörandet af värdet af somliga af de erbjudna obliga-
tionerna, nämnden har begagnat sig af en af de ledande kommer-
siella agenturernas tjänster och har ett kontor i hufvudstaden. Dessa
tjänster hafva varit värdefulla, det öfverenskomna priset resonabelt,
och jag anbefaller betalandet af omkostnaderna därför.

PLACERING AF DEN STÅENDE SKOLFONDEN.

Till staten hafva blifvit gifna sextonde och trettiosjette sektio-
nerna af land till förmån för dess allmogeskolor. Konstitutionen
har bestämt minimumpriset, till hvilket detta land kan säljas, till \$7
pr. acre. De penningar, som erhållas genom försäljningen af detta
land, bilda en stående skolfond, hvars ränta tillika med räntan på
det osålde landet, lemnar en temporär fond, som användes för all-
mogeskolornas underhåll. Det är därför af vikt, att denna stående
skolfond ständigt bör vara placerad och efter den högsta ränta, som
kan erhållas. Såsom ledamot af skollands- och skolfonds-nämnden,
har jag arbetat allvarligt för att åstadkomma detta. Lagen begrän-
sar placeringen af denna fond till Förenta Staternas eller stats-
säkerheter och registrerade county-obligationer. Inga stats-obliga-
tioner hafva erbjudits under de sista få åren och, till följd af den
låga räntan och det höga premiet, samt i hopp om att blifva
i stånd att placeras i county-obligationer, hvilka vanligen betala
bästa räntan, hafva penningarne ej blifvit fjettrade i Förenta
Staternas obligationer. Men till följd af affärsbetrycket, felslag-
ningen af grödan och andra orsaker hafva blott få countier utgifvit
nya obligationer och dessa hafva blifvit ifrigt eftersökta af obliga-
tions-mäklare. Hvarest nämnden har hört om någon ny föreslagen
utgifning af obligationer, har den genast skyndat att försäkra
county-myndigheterna, att staten ville köpa dem till så godt, eller
bättre pris än som kunde betingas annorstädes. I några få tillfällen
hafva sålunda county-obligationer blifvit tillförsäkrade; men i andra
tillfällen har, genom privata anordningar med agenter, genom på-

läggning af vilkor, hvilka nämnden ej hade någon myndighet att efterkomma, samt genom andra metoder, hvilka det ej är nödvändigt att här uppräknas, statens anbud att direkt till countiet betala sådant bättre pris lemnats utan afseende, och obligationerna måste erhållas, om alls, genom andra hand och till höjdt pris.

I ändamål att ständigt hålla hela den stående skolfonden placerad och bärande någon ränta, vill jag anbefalla stiftandet af en lag, som förordnar, att skollands- och skolfonds-nämnden placerar alla denna fonds penningar, som ej på annat sätt placerats, i Förenta Staternas obligationer, med myndighet att sälja och insätta dem från tid till annan i andra lagliga och bättre ränta betalande säkerheter, när tillfälle dertill erbjuder sig. Utan en akt af det föreslagna slaget är nämnden maktlös att göra en sådan omsättning. Detta blef så afgjort i en opinion, som afgafs af högsta domstolen, såsom synes genom hänvisning till sidan 684, femtonde volymen af Nebraskas Rapporter.

Såsom svar på frågor, hvilka framstälts till Representanthuset, afgaf högsta domstolen en opinion, som finnes å sidan 659, volym 25 af Nebraskas Rapporter, hållande före att stats-garantier, utgifna till följd af en appropriation, gjord af lagstiftande församlingen och försäkrad genom påläggningen af en skatt för dess betalning, äro statssäkerheter enligt konstitutionens mening, hvilken säger, att skolfonder kunna placeras i stats-säkerheter. Följande detta afgörande, förklarade lagstiftande församlingen genom en lag, funnen i Sessionslagarne af 1891, kapitlet 48, att när en garanti af detta slag presenteras till statsskattnästaren för betalning, och der ej finnas penningar i den rätta fonden att betala sagda garanti, skall statsskattnästaren betala det förfallna beloppet å sagda garanti med penningar från hvilken fond som helst i statsskattekammaren, tillhörande den stående skolfonden, och skall hålla sagda garanti såsom en placering af sagda stående skolfond. Tidigt i sin embetstermin och äfven innan en skattpåläggning gjorts för deras betalning och de blifvit statssäkerheter, betalte den nuvarande statsskattnästaren, för en eller annan orsaks skull, ett stort antal garantier, som dragits i favör af ledamöter af lagstiftande församlingen och andra personer, och för hvars betalning der ej funnos några andra penningar i skattekammaren än skolfonden; men senare, och efter det en skatt pålagts för dess betalande, vägrade skattnästaren, för någon annan orsaks skull, att betala flera garantier och lägga dem i den stående

skolfonden, påstående, bland annat, att han först måste hafva skol-landsnämndens anvisning att köpa garantier. I ändamål att tvinga honom att efterkomma lagen, påbörjade general-advokaten på näm-dens anmodan rättegång i högsta domstolen. Denna tribunal un-derstödde skattnästaren, hållande före, att alldenstund konstitutio-nen bemyndigat guvernören, statssekreteraren, skattnästaren, ge-neral-advokaten och kommissionären för publikt land och bygg-nader såsom en nämnd för placeringen af de stående skolfonderna, så var lagstiftande församlingen ej kompetent att bemyndiga skatt-nästaren allena, utan specifik anvisning af nämnden, att betala ga-rantier och lägga dem till den fonden. Såsom svar på general-advokatens argument, hvilken framställde, att det aldrig var ämnadt att nämnden skulle förblifva i fortsatt sittning från den 1 Januari till den 31 December hvarje år i ändamål att bedöma presenterade ga-rantier och utgifva orders för deras betalande med penningar från den stående skolfonden, yttrade sig öfverdomaren Norval, som fram-sade domstolens mening, som följer: "Den konstruktion, som vi pla-cerat på konstitutionen kommer ej att hafva den verkan, som ge-neral-advokaten framställt. Det är den nämnds pligt, som fått sig anförtrodt styrelsen och kontrollen af skolfonderna, att bestämma när och i hvad summa sagda fonder skola placeras, såväl som hvilka säkerheter af det slag, som auktoriseras af den fundamentala lagen, som skola köpas, samt priset, som skall betalas för desamma. När nämnden har så bestämt och beordrat, kan den genom resolution, som införts i dess protokoll-rekord, bemyndiga och anvisa stats-skattnästaren att utbetala penningarne derför. Den kan, innan köpet afslutas, granska den särskilda säkerhet, som utbjudes till salu, om detta anses önskvärdt och görligt; men det är ej absolut nödvändigt att den skall så göra. Nämnden kan anvisa skattnästa-ren eller någon annan ledamot af nämnden att göra detta."

I ändamål att möta domstolens anvisning, som syntes utpeka det sätt, på hvilket skattnästarens invändningar kunde öfvervinnas, sammanträdde nämnden, då jag framlade följande resolution, hvilken enhälligt antogs, nämligen:

"*Beslutadt*, att en summa af \$200,000 af staten Nebraskas stående skolfond, eller så mycket deraf som är nödvändigt, blifver, och här-med är, satt åsido, ur hvilken utestående garantier, dragna på den allmänna fonden, skola betalas, hvilka garantier äro registrerade och bära nummer från Nos. 13,292 till 16,000 inklusivt, tillika med ho-

pad ränta; varande det bestämdt af denna nämnd, att sagda garantier dragits till följd af en appropriering, som gjorts af lagstiftande församlingen och försäkrats genom påläggningen af en skatt för dess betalande, och därför äro statssäkerheter; och statsskattnästaren beordras att genast underrätta de åtskilliga personer, i hvars namn sagda garantier äro registrerade, om hans villighet och syfte att betala sagda garantier, så att ränta ådesamma skall upphöra, såsom föreskrifvet i kapitlet 93 af "Compiled Statutes of Nebraska," och när de således blifvit betalda, skola garantierna hållas af skattnästaren såsom en placering af den stående skolfonden, och skall stämplas och undertecknas enligt lagens föreskrift.

"Beslutadt, också, att en vidare summa of \$250,000 ur statens stående skolfond, eller så mycket deraf, som befinnes nödvändigt, blifver, och härmed är, satt åsido, ur hvilken löpande oregistrerade garantier, som allaredan dragits, skola betalas, såväl som de, hvilka hädanefter blifva dragna, mot den allmänna fonden under approprieringar, som gjorts af sista lagstiftande församlingen; varande det bestämdt af denna nämnd, att sådana approprieringar äro försäkrade genom en skattpåläggning för deras betalande; och statsskattnästaren anvisas härmed att betala sådana garantier, efter som de presenteras i skattkammaren, samt att stämpla, hålla och underteckna desamma såsom en placering af den stående skolfonden, såsom statuten föreskrifver.

"Beslutadt, vidare, att statsskattnästaren, en ledamot af denna nämnd, blifver, och härmed är, bemyndigad att verka i dess stad vid bestämmande af frågor rörande äktheten och egandeskapet af alla och en hvar garanti, som presenteras under de föregående två resolutionerna, och när han är i tvifvel, skall han hänskjuta saken till ordföranden för att framläggas inför nämnden för dess afgörande."

Lagen hade ytterligare motstånd att möta, och dess verksamhet upphäufdes genom samma domstols åtgörande i statens sak, ex. rel. Stull mot Bartley, statsskattnästare. En Stull, handlande med statsgarantier, som ej brydde sig särskildt om skolfonden eller någon annan statsfond, undantagandes så vidt som han kunde draga vinst deraf, tillegnade sig en statsgaranti, dragen på den allmänna fonden, hvilken han presenterade till statsskattnästaren. Han vägrade att betala, och begärde att den skulle stämplas obetald i brist på fonder, så att han kunde draga 7 procents ränta derpå. Som detta nekades, begärdes och tilläts en mandamusskrift, som tvang skatt-

mästaren att sålunda stämpla den. Domstolens opinion, afgifven af domaren Post, kan återfinnas å sidan 907, volym 59, Northwestern Reporter. Det tillhör ej mig att kritisera detta afgörande; men jag kan ej undertrycka ett uttryck af beklagande, att domstolen skulle finna det nödvändigt att uttala ett afgörande, som i sjelfva verket overksamgör en lag så väl planlagd och hvars ikraftsättande skulle årligen sparatio tusentals dollars till förmån för statens publika skolfond. Under det afgörandet må vara rätt enligt tekniska grunder, så tillintetgör det lagens ändamål, som är att få all den ökning eller tillväxt, som är möjlig, från den stående skolfonden. Ej heller var afgörandet en nödvändighet såsom ett skydd för skolfonden, hvilken var på intet sätt stäld i fara genom lagen eller den ofvananförda nämndens åtgöranden. Såsom var väl sagdt af Chief Justice Reese i hans opinion, hvilken lade grunden till lagen för föreskrift om placering af de stora skolfonderna i statsgarantier, och hvilken opinion återfinnes i volym 25 af Nebraska Reports: "Åt hvad håll eller för hvad ändamål penningarne än placeras, så är staten ändock en säkerhet för dess säkra återkomst till den rätta fonden."

Jag har så kort som jag kunde framställt de sträfvanden, som gjorts af skollands- och skolfonds-nämnden att placera den stående skolfonden, samt de hinder, den har mött. Jag återupprepar min anbefallning, att så mycket af fonden, som ej är på annat sätt placeradt, placeras i Förenta Staternas obligationer, med myndighet å nämndens sida att omsätta dem, när tillfälle för placering yppar sig.

EKONOMI I STATSAFFÄRER.

Statens folk har rätt att till alla tider begära utöfvandet af den strängaste ekonomi vid appropriering och utgifvande af dess penningar. I synnerhet kan det hålla på en sträng efterlefnad af denna regel, när det sjelft strider under ett tvunget iakttagande häraf i sina individuella affärer. Största delen af de penningar, som finna sin väg till skattkammaren, går till underhåll af de olika straff-, reform-, barmhertighets- och uppfostringsinstitutionerna inom staten. De behöfva denna uppmärksamhet och uppsigt, utan hvilka extravagans, slösaktighet och äfven underslef uppväxa. I mina olika förbindelser såsom utnämmande embetsmän och medlem af inköps- och förrådsnämnden, har jag egnat mycket studium åt dess skötsel, och jag tror, att jag utan undflykter kan säga, att de flesta af dessa institutioner aldrig varit bättre eller mera ekonomiskt skötta än de nu

äro. De begränsade bevillningarne för deras underhåll, hvilka gjordes år 1893, hafva i sanning framkallat utöfvandet af mer än vanlig omsorg och sparsamhet. I torden kanske ihågkomma mina anmärkningar till lagstiftande församlingen för två år sedan, då jag sade:

“Nebraska-koarne äro öfver hufvud taget ett enkelt folk. För de flesta af dem är lifvet en fortsatt strid. Hårt arbete, tarflighet och sparsamhet äro deras beständige följeslagare. De äro föga extravaganta sjelfve och kunna derför skäligen väl påvänta, att deras representanter skola sköta sig på samma sätt. Nutidens anda sträfvar mot extravagans, och den visar sig icke mera uppenbart än i skötandet af publika affärer. Slösaktighet föder slösaktighet. En opåkallad eller allt för liberal bevillning i dag utgör föredömet för i morgon, och jag ställer det för edert afgörande, om icke edra företrädare alltid hafva öfvergått medelmåttan. Sådan är min mening, och enligt min åsigt borde totalsumman af bevillningarne, som gjordes af sista lagstiftande församlingen, nedsättas fullt tre fjederdelar af en million dollars, oaktadt statens tillväxt under tiden.”

Vare sig det gjordes af aktning för mitt råd eller ej, så är det dock ett faktum, att summan af de bevillningar, som gjordes af lagstiftande församlingen af 1893, var \$2,208,940.26 mot \$2,886,575.63 år 1891, eller \$667,635.37 af den trefjederdels millions minskning, hvilken jag anbefalde. De löpande utgifterna för underhållet af straffångar äro bestämda genom kontrakt, som gjorts af lagstiftande församlingen. Normalskolans och universitetets affärer äro under kontroll af en undervisningsnämnd samt en kommissionsnämnd för offentliga undervisningen respektivt. Derför uteslutas dessa institutioner från följande jemförelse:

Under år 1892 underhöllo de öfriga elfva institutionerna 1,564 hjon till en löpande kostnad af \$390,678, eller \$248 pr. capita, eller 68 cents pr. capita om dagen.

Under 1893 underhöllo de 1,822 hjon till en kostnad af \$411,897 eller \$226 pr. capita, eller 62 cents pr. capita om dagen.

Under 1894 underhöllo de 2,042 hjon till en kostnad af \$393,327, eller \$192.61 pr. capita, eller 52.7 cents om dagen.

Det visas sålunda, att under åren 1893 och 1894 dessa institutioner underhöllo hjon i ett medeltal af 1,932, till en kostnad af \$805,224.

Institutionerna frambragte \$48,700 af detta belopp i kontanter

samt i farm- och trädgårdsprodukter, oaktadt de två tilläandagångna åren varit mycket ogynsamma för åkerbruket. Genom anordningen för en vidsträcktare och skarpare täflan i anbud för provisioner, anordningen af nedslagtandet af oxar vid de större institutionerna och dess uppköp i karkasser till partipriser vid andra, i stället för att köpa genom lokala slagtare, genom analys af kol, tillverkningen af tvål och andra artiklar af stor efterfrågan, genom den största produktionen af nödvändighetsartiklar för dessa institutioners bruk, samt produkter till salu från deras land, och på andra sätt, har kostnaden af dessa institutioners underhåll blifvit betydligt minskad. Hvad som mera än något annat har bidragit till deras ekonomiska skötsel, är fordran af periodiska rapporter från en hvar af dem.

Paragraf 21 af artikel 5 af konstitutionen fordrar, att embetsmännen i alla statens institutioner skola göra en halfårlig rapport till guvernören, under ed, öfver de penningar, som inkommit och utgifvits. Ett efterkommande af denna kloka fordran har, såsom det synes, aldrig varit strängt påhållet, och, med undantag af universitetets, som ej är under hvarken guvernörens eller nämndens för publik land och byggnader kontroll, inkommo knappast några rapporter af detta slag. Jag icke allenast höll på, att dessa rapporter skulle ingifvas, utan antog för dem en sådan form, som skulle gifva mycken värdefull upplysning för vaktandet af gjorda utgifter. Dessa rapporter visa icke allenast antalet embetsmän, arbetare, hjon, penningar, som användts för både löpande och extraordinarie utgifter, hvad som producerats, åtgått och sålts, utan äfven hvad det kostat staten per capita under den gifna tiden för kosthållning, kläder, bränsle och andra utgifter. Dessa rapporter lemna de data, från hvilka man erhåller kännedom om den relativa kostnaden för hjonens underhåll samt för jämförelse deraf med andra staters, såväl som för vinnandet af kännedom om de relativa utgifterna för de olika tidsperioderna. Under det dessa rapporter, med kunskap om att de äro inför exekutiva embetsmannens ögon och öppna för allmänhetens granskning och kritik, hafva tjänat såsom en hindrande tygel mot extravagans och en eggelse till större omsorg å institutionernas hufvudmäns sida, skola de, hoppas jag, tjena såsom en värdefull ledning för eder vid görandet af bevilningar.

En tabell, visande summan af dessa rapporter för de sistförflutna två åren, tillika med ett statement af kostnaderna för underhållet af samma institutioner för föregående året, hvilket samlats från andra

källor, skall blifva framlagd för eder. Det skall blifva glädjande för eder, såsom för mig, att iakttaga den fortsatta och märkliga minskningen af utgifterna för underhållet af de olika institutionerna. Hvarest der finnes ett påtagligt undantag härifrån, såsom fallet är med skolorna, sådana som skolorna för döfstumma och blindas, der vissa perioder omfatta ferietider, då det fanns blott få, om några, hjon att sörja för, eller, såsom fallet är med soldathemmet, der det fanns en stor ärfd skuld af obetalda räkningar. Af den antydda tabellen skall det synas, att den dagliga kostnaden per capita i medeltal för underhåll af hjonen i de olika institutioner, som komma under inköps- och provisionsnämndens kontroll, har snabbt gått ned från 68 cents år 1892 till 52.7 cents under senaste delen af 1894. Såsom ett resultat kan det sägas, att om ratan för 1892 hade varit gällande för 1893 och 1894, skulle de löpande omkostnaderna för de elfva institutionerna hafva varit \$958,272 i stället för \$805,224, eller \$153,048 mera. I förbindelse härmed bören I lägga märke till det faktum, att ratan för 1892 visar uteslutande utgifter från bevillningar, under det att beloppet af \$805,224 innesluter de \$48,700, som producerats af institutionerna. Afdragande de \$48,700, se vi, att ratan för 1892 skulle hafva kräfft genom beskattning \$201,648 mera än folket har betalt under ratan för 1893 och 1894.

Oaktadt de minskade bevillningarne, som gjorts för underhållet af de olika statsinstitutionerna, blir det dock föga deficit att tillgodose. Hvarest ett deficit existerar, är det ej så mycket till följd af brist på penningar i det hela taget, utan till följd af en opassande utdelning af penningarne för de olika föremål, som uppräknats i bevillningen. Till exempel, der må vara ett öfverskott under rubriken kost och kläder och allt för litet för reparationer, samt emedan penningar, som beviljats för ett ändamål ej kan rättvisligen användas för ett annat; en behöflig reparation, som skulle afvända mycken skada och kostnad, kan ej göras utan att ett deficit uppstår.

I förening härmed ville jag göra det förslaget att

BEVILLNINGAR TILL STATSINSTITUTIONERNA,

med hvilka löpande och ordinarie omkostnader skulle betalas, böra göras i en gross-summa för hvarje, grundad på per capita-kostnaden af underhållet af hvarje hjon deri, under det de bevillningar, som äro för byggnader eller andra permanenta förbättringar, kunde

blifva specifikt tillgodosedda. Summan kunde vara stor nog att betäcka en ökning af antalet hjon, men det belopp, som skulle utgifvas kunde begränsas till medeltalsantalet på basis af en gifven summa per capita. Denna metod skulle ej kosta mera, utan skulle gifva en tillräcklig men reglerbar fond, som, under inköps- och provisionsnämndens anvisning, kunde användas för de ändamål, som mest voro i behof deraf.

Af den tabell, till hvilken jag hänvisat, kunnen I samla de data, från hvilka I kunden utföra detta förlag.

Om denna plan ej vinner eder gunst, så ville jag anbefalla, att, så nära som är praktiskt, en likformighet i bestämningen iakttages vid bevillningar för olika ändamål för institutionerna. Detta är af vigt för prepareringen af de erforderliga rapporterna.

REVISION AF LAGARNE RÖRANDE STATSINSTITUTIONERNA.

Jag önskar fästa eder uppmärksamhet vid behovet af en revision af de lagar, som röra etablerandet och styrelsen af åtskilliga af statens institutioner. För somliga var provideradt innan antagandet af 1875 års konstitution och voro placerade under af lagstiftande församlingen utsedda "trustees" direktion och öfverinseende. Under konstitutionen, hvilken gör kommissionären för publikt land och byggnader, statssekreteraren, skattnästaren och general-advokaten till en nämnd, hvilken är betrodd uppsigten och kontrollen af alla asyler och andra institutioner, undantagandes dem, som äro för undervisningsändamål, har någon förvirring uppstått samt någon konflikt af auktoritet rörande utnämmandet af embetsmän, samt å andra punkter, hvilka varit föremål för domstolarnes afgörande. I en institution äro en embetsmans tjänster och pligter bestämda under det att i en liknande institution och för intet synbart skäl, dessa äro lemnade obestämda. Hela saken bör omsorgsfullt betänkas och lagarne göras klara och tydliga.

GUVERNÖREN BORDE UTSE HUFVUDMÄNNEN FÖR DE OLIKA INSTITUTIONERNA.

För somliga af statsinstitutionerna utser guvernören superintendenterna och andra embetsmän, under det att för andra denna auktoritet är gifven till nämnden för publikt land och byggnader. Detta är oriktigt. Guvernören borde hafva myndigheten att utse embetsmän i alla dessa fall, och han allena borde vara folket ansvarig för sina åtgärder. Ansvarigheten för tillsättandet af en dålig embets-

man borde ej vara delad eller en, som ej direkt kunde spåras till eller läggas någon person som helst till last. Grunder af politisk eller partisk natur må motsätta sig ett gynsamt mottagande af denna anbefallning vid denna tid: dock borde sund lagstiftning ej undvikas för fruktan af förlusten af någon partisk fördel. Det är beklagansvärdt att hufvudmännen för somliga institutioner, i tillfällen, der erfarenhet förbundits med lämplighet för embetet, skulle blifva en lekboll för politisk lycka, och för goda skäl borde endast pröfvade och erfarne embetsmän återinsättas.

AF STATEN BRAGTE ANKLAGELSER.

Strax efter tillträddandet af mitt embete blef Capital National Bank of Lincoln bankrutt och dess affärer och aktiva skulder blefvo, enligt Förenta Staternas statuter, placerade i händerna på en förvaltare (receiver) för uppgörelse och betalning. Statsskattmästaren John E. Hill hade, under båda sina embetsterminer, deponerat stora belopp af stadsfonderna i denna bank. En undersökning af en lagstiftande komité lade i dagen, att han öfverfört till sin efterträdare, statsskattmästaren Bartley, som mottog dem i stället för penningar, deponeringscertificat, utgifna af sådan bank till ett belopp af \$285,-357.85; att dessa derpå uppgäfvos af skattmästare Bartley och beloppet deraf krediterades på en af honom såsom statsskattmästare med banken öppnad räkning, samt att han före och på den 21 Januari 1893 hade "checkat" eller utdragit delar af detta belopp, lemnande till hans kredit på räkning för de uppgifna certifikaten en summa af \$236,364.62. Ingen del af denna har hittills blifvit realiserad af staten från något håll, och för detta belopp har ex-skattmästare Hill felat att på något sätt göra räkenkap. Det meddelades mig, att det skulle vara fördomsfullt mot statens rättigheter på hans borgen att rättsligt förelägga eller auktorisera något anspråk till dess förmån hos förvaltaren, och jag gjorde det ej. Man har underrättat mig, att något anspråk på det förutnämnda framlades af skattmästaren Bartley, men att hitintills ingen dividend deraf blifvit betald till honom.

Jag ansåg det vara af vigt, att en rättegång för återfående af detta deficit skulle påbörjas med det snaraste å ex-skattmästare Hills borgen för hans sista embetstermin, och i enlighet med mitt råd och min anvisning till general-advokaten, såsom lagen stadgar, påbörjades en sådan process den 30 Mars 1893 i Douglas countys distriktdomstol.

Andra af lagstiftande församlingen gjorda undersökningar lade i dagen åtskilliga påtagliga pligtförgätenheter, ogerningar och underslef å personers sida, hvilka stodo i förbindelse med statsinstitutionerna, i synnerhet asylet för vansinniga i Lincoln samt statsstraffängelset. Förmodligen till följd af dessa afslöjanden samt enligt kapitlet 58 af 1893 års lagar beviljade lagstiftande församlingen och stälde under guvernörens direktion och kontroll en summa af \$10,000, att af honom begagnas så långt som ansågs nödigt för anställandet af advokater för beifrandet af brottsmål och betala omkostnaderna i förbindelse dermed, hvarest staten hade blifvit bedragen af sina embetsmän, anställde eller andra, som hade att göra med sådana institutioner, eller som hafva i sin ego eller kontroll penningar, fonder, egendom eller effekter tillhörande staten; eller för att beifra civila processer eller rättegångar mot embetsmän, personer eller korporationer, som voro i skuld till staten för penningar, fonder eller effekter, tillhörande denna, eller för en hvar officiell obligation, kontrakt, eller obligation för hållandet i bevar eller disposition af sådana penningar, fonder eller effekter, och en vidare beviljning af \$5,000 gjordes för samma allmänna ändamål. Delar af denna summa hafva utgifvits för de processer, som skola härnäst nämnas häri, men en betydlig del deraf återstår outgifven och kan användas för samma eller liknande processer.

Under denna auktoritet anställde jag ex-domaren E. Wakeley från Omaha att biträda general-advokaten i beifrandet af processen, som hänförts till obligationen. Douglas county utvaldes såsom forum enligt råd af statens counsel, hvilka trodde, att dess intressen skulle skadas genom den vrängsinthet och fördom, som skulle herska vid en jury-rättegång i distrikt-domstolen i Lancaster county, hvarest transaktionerna i förbindelse med brytandet af obligationen och Capital National Banks bankrutt hade egt rum, åtföljda af mycken lokal upphetsning och känsla. Men det bestämdes af distrikts- och högsta domstolen, att orsaken till processen för obligationen uppstod i Lancaster county och att endast dit kunde processen propert bringas.

Ansökan gjordes då till statens högsta domstol att taga original jurisdiktion af orsaken, under konstitutionen, som öfvergifver sådan jurisdiktion i civila mål, i hvilka staten skall blifva en part. Efter full diskussion och moget öfvervägande, blef denna ansökan beviljad, och en process för obligationen blef hastigt påbörjad i denna

domstol, der den nu ligger väntande på framkomsten af fakta, att blifva förelagda en jury, som skall tagas från öfver hela staten, och ett tidigt förhör påväntas. Jag anställde äfven Hon. G. M. Lambertson från Lincoln att biträda vid förberedandet och ledandet af målet i den domstolen till dess det blifvit afslutadt. Jag anser, att det bör betraktas som lyckligt för staten och på alla sätt rättvist för svarandena att målet nu kan blifva hastigt afslutadt och bestämdt i denna höga domstol, hvars förordningar och afgörande beslut böra vara en garanti, att alla personers rätt har blifvit skyddad och rättvisa gifven alla. Med den valde general-advokatens officiella omhändertagande af målet samt med den speciella counselns bistånd, råd och tjenster, har jag förtroende för att statens intressen skola blifva vederbörligen och vaksamt skyddade, under det ingen orättvisa kommer att göras svarandena, och ingen orätt fördel öfver dem dragas. Jag anser det vara af allra största vikt och trängande nödvändighet att counsel för staten skall sträfva för att målet blifver bragt till så hastigt slutligt afgörande som möjligt. Den stora penningesumma, som det angår, samt de möjligheter, som åtfölja ansvarigheten för säkerheter för en obligation af sådan storlek, som den här berörda, synes justifiera och fordra detta, och intet godt skäl är synligt eller förutsedt, som bör hindra det.

Såsom en följd af den af lagstiftande församlingen företagna undersökningen af de underslef och bedrägerier, som stodo i förbindelse med skötandet af affärerna vid några af statsinstitutionerna, och i synnerhet i förening med Nebraska därhus i Lincoln, blefvo penningar beviljade för ändamålet att anställa advokater för att biträda vid dragandet af de brottsliga inför rätta. Jag engagerade därför Reese & Gilkeson och Mr. N. Z. Snell, den ene en f. d. ledamot af högsta domstolen och den andre en f. d. åklagande saksförare i Lancaster county, att biträda i rättegången mot vissa personer, som anklagats för bedrägeri vid aflemnandet af förråder till de nämnda institutionerna. Änskönt stora bedrägerier förekommit, hvilket bevisas bland annat af det faktum, att kol, som betalts för vid därhuset, uppgick för år 1891 i medeltal till 546 ton i månaden, 233 år 1892 och endast 181 år 1893; dock har intet straff följt. Orsaken till detta resultat bryr jag mig ej om att diskutera, men jag tror ej, att det var de skickliga advokaters fel, hvilka jag använde. Den rapport, som dessa advokater gjorde till mig, finnes i exekutiva officen.

VÅRDEN OM DE VANSINNIGE.

Oaktadt procenten af vansinnige i Nebraska ej har ökats och ej är större än medeltalet i andra stater, så hafva dock de liberala åtgärder, som vidtogos af lagstiftande församlingen af 1891, under hvilken staten påtog sig omkostnaderna för vården af alla de sinnessjuka i staten, utan att göra någon fordran på countien eller patientens egendom eller släktingar, haft till följd ett stort tillöpp af patienter, hvilka helt fylla de tre asylen. Om detta skall fortfa-
ra, uppstår behofvet af mera rum. Detta skulle ej afhjelpas genom mångfaldigande af asylen. Genom ändringar af och tillbyggnader till de tre asylen, staten nu eger, kan tillräckligt rum beredas för ett par tiotals behof samt till en bråkdel af den summa, som vore nödvändig för upprättandet af ett nytt asyl. Dubbla antalet patienter kan tagas i omvårdnad af de samme embetsmännen och underhållas efter en minskad per capita kostnad. Om alla asylen eller hvilket, eller hvilka, skola sålunda utvidgas, det är för eder att bestämma, och det vore klokt, om edra åtgärder leddes af en komité, åtföljd af en kompetent arkitekt, som först skulle undersöka dessa olika institutioner.

Dessa tre hospital. belägna i Hastings, Lincoln och Norfolk, under superintendentskap af Drs. Johnston, Hay och Little, respektivt, hafva blifvit väl skötta och jag önskar intyga dessa herrars och deras stewards hjertliga understöd och sympati i mina sträfvanden att minska omkostnaderna för dessa institutioner till ett minimum. En blick på tabellen, som framlagts för eder, skall visa, att den årliga per capitaskatt-utgiften minskades från \$270.04 år 1892 till \$152.65 år 1894 i Hastings; från \$229.72 till \$193.05 i Lincoln samt från \$270.34 till \$258.04 i Norfolk under samma tid — allt utmärkta uppvisningar och ungefär lika goda, om man tager i betraktande skillnaden i folkmängden i hvarje stad, hvilken naturligtvis inverkar på resultatet.

Institutionen i Hastings bär namnet "The Asylum for the Incurable Insane" (asylet för obotligt sinnessvaga). För dem, som tagas dit och som hafva förnuft nog att förstå betydelsen af detta namn, och för deras vänner, står namnet såsom en fasa och det borde ändras till "The Hospital for the Chronic Insane" (hospital för kroniskt vansinniga). Vare sig der skulle vara ett särskildt hospital för kroniskt vansinniga eller ej, diskuteras i de olika superintendernas rapporter och deras diskussion förtjenar edert begrun-

dande. För skäl, som jag ej kan framställa, är det min opinion, att de klasser, som omnämts, böra utdelas bland de olika institutionerna.

TRANSPORTERING AF PATIENTER.

I förening med det föregående önskar jag att göra en rekommendation i både mensklighetens och ekonomiens intresse. Det är vanligt att sherifferna forsla dårar från dess respektiva countier till hospitalet. Den vanliga rädslan, som folk i allmänhet har för en dåre, leder desse embetsmän (i några fall, som kommit till min kunskap) att binda sina patienter med jern och remmar, hvilket är både grymt och onödigt och endast försvårar patienternas sjukdom. Deras forsling skulle ske genom en skicklig och erfaren man anställd vid institutionen och penningar anskaffas för bestridandet af de nödiga omkostnaderna. Detta skulle hafva till följd en besparing af 50 procent eller mera af det belopp, som nu betalas.

SOLDAT- OCH SJÖMANSHEMMET.

Skötandet af soldat- och sjömanshemmet i Grand Island under den nuvarande besöks- och undersökningsnämndens intelligenta och vaksamma öfverinseende har varit på det högsta tillfredsställande. Denna nämnd rapporterar *moralen* vara utmärkt, att grundlig disciplin uppehålles samt att föga eller inga klagomål afhöras. Hvad nämnden har att säga om de embetsmän, som styra hemmet, är så rättvist och är så bevisadt genom mina egna iakttagelser och genom de rapporter, som mottagits derifrån, att det är mig ett nöje att återupprepa detsamma. Rapporten säger:

“Nämnden vill i synnerhet fästa uppmärksamheten vid troheten och kraften hos dem, som hafva auktoritet i hemmet, samt hos dem, som arbetat under deras uppsigt. Tillbakasatta genom brist på bevillningar och med nästan alla farmprodukterna afskurna genom två på hvarandra följande säsonger af torka, hafvakommendant D. A. Scovill, adj. M. K. Walker, matron Sarah Meyers och Dr. J. Janss visat sig vara äkta värdar i de platser, de innehafva. De hafva icke allenast hållit sig inom gränserna af de beviljade fonderna, utan hafva äfven materiellt förbättrat grundens och byggnadernas utseende och bekvämligheter; de hafva mött den fenomenella ökningen i medlemsantalet och hafva gjort institutionen till ett äkta hem för de veteraner, som genom sjukdom eller motgångar nödgats söka sin tillflykt här. Dessa embetsmän hafva visat sig vara vuxne hvarje trångmål, och hafva i flera tillfällen nästan åstadkommit det omöjliga med de

resurser, de haft till sitt förfogande. De hafva blifvit väl understödde af de i de olika arbetsdepartementen anstälde, och, under det deras löner syntes vara obetydliga för det arbete, de utförde, hafva de varit pligttrogne och trägne i fullgörandet af de skyldigheter, som pålagts dem.

“En blick på kommandantens rapport skall, vid jämförelse, visa, att utomordentlig omsorg och ekonomi utöfvats i skötandet af hemmets affärer, och detta med en ökning hellre än en minskning af bekvämligheter och komfort för hjon. Guvernören har skäl att lyckönska sig, att dessa embetsmän hafva gjort denna institution till en stolthet för det samfund, som grundlade den.”

Minskningen af omkostnaderna har varit högst märklig. Under det den synbarligen ej var så stor år 1893 tillfölje en ärfd skuld af ett stort antal obetalda räkningar och med knappast några förråder, minskades den årliga löpande omkostnaden för underhåll af hvarje hjon från \$339.89 år 1892 till \$224.16 år 1894.

I en rapport till senaten från sista lagstiftande församlingen genom en komité, som utsändts för att granska hemmets affärer, uppskattas högsta kapaciteten af denna institution till 150 hjon. Men för närvarande äro der inrullerade 210, af hvilka 179 äro närvarande — 159 män och 20 kvinnor. Kommandanten anbefaller i sin rapport uppförandet af några tillbyggnader, i hvilken anbefallning Gen. W. W. Averill, national-inspektör af hemmen för soldater, instämmer.

STRAFF-FÄNGELSET.

Affärernas skötande vid straff-fängelset har varit högst tillfredsställande och är föremål för allmänt gillande. Warden, Mr. A. D. Beemer, är ovanligt lämplig för sitt embete, förenande i sig, såsom han gör, högre exekutiv förmåga med stor hjertegodhet. För dem af eder, som hafva sett straff-fängelset i forna dagar, skall ett besök derstädes blifva en öfverraskning. Gården, som omgifves af murar och byggnader, hvilken fordom var beströdd med stenar och allt slags bråte, har blifvit förvandlad till en blomster- och köksträdgård, med väl lagda gångar, sprutande fontäner och liknande förbättringar, afsedda att ingjuta en bättre känsla hos de olycklige, som äro innestängde der. Prydlighet och renlighet herska öfverallt. God ordning och disciplin uppehållas och härröra mera af respekt för warden än af tvång.

Någon tid i Oktober 1893 blef en af fängelsebyggnaderna, som be-

gagnades för manufakturändamål, nära förstörd af lågorna. Troende, att de delvis förstörda stenmurarne skulle med tiden blifva ännu mera skadade, skred nämnden för publikt land, gillande mitt råd, till verket att låta restaurera byggnaden, änskönt inga pennningar blifvit anslagna för omkostnadernas bestridande. Mr. W. H. Dorgan, som sköter kontraktarbetet, gaf godhetsfullt allt det nödiga arbetet och byggnaden återuppfördes under anvisning och uppsigt af Mr. Beemer till den märkligt låga kostnaden af \$4,775.81 — en fjerdedel eller mindre än det skulle hafva kostat, om den blifvit återbyggt på kontrakt, derom är jag öfvertygad.

PAROL-LAGEN.

Den lag, som antogs vid lagstiftande församlingens senaste sittning, tror jag vara vis, och under dess verksamhet hafva trettioen fångar utslupps på parol. Som lagen lemnar åt guvernören myndigheten att utsläppa på parol, så har jag fäst vissa villkor, att iakttagas af parol-fången, och brytandet af något af dessa gör honom underkastad återvändandet till fängelset. De äro som följer:

1. Innan hans utsläppande på parol, måste arbete skaffas åt fången vid någon laglig industri. Hans föreslagne arbetsgifvare måste vara en ärbar medborgare i staten, och hvars lämplighet att hafva uppsigt öfver fångens uppförande skall intygas af någon domare eller annan välrenommerad person, som guvernören känner. Sådan arbetsgifvare skall vidare skriftligen uttala sin villighet att gifva arbete åt fången för en gifven tid, förutsedt, att dennes uppförande är tillfredsställande; att rapportera all bortovaro från arbetet eller benägenhet för dåliga sällskaper, samt att certifiera den månadliga rapport om fången, som härefter anføres.

2. Fången skall å sin sida skriftligen förbinda sig att ärligt och troget efterkomma följande villkor:

Först — Han skall genast fara till den arbetsplats, som blifvit utsedd för honom, och qvarstanna der.

För det andra — I händelse han finner det nödigt att ändra arbetsplats eller bostad, skall han först erhålla skriftligt bifall från statens guvernör genom warden vid sagda statsstraff-fängelse.

För det tredje — Skall han på första dagen i hvarje månad, till sitt slutliga frigifvande, till warden skriftligen afgifva en rapport öfver sig sjelf, meddelande, om han ständigt varit i arbete under de sista månaderna, och om han ej så varit, afgifva skälet derför; huru mycket han förtjänat och hur mycket han utgifvit, tillika med ett

allmänt statement rörande hans omgifningar och framtidsutsigter, hvilken rapport måste endosseras af hans arbetsgifvare.

För det fjerde — Skall han i alla afseenden uppföra sig ärligt, undvika dåliga sällskaper, vara laglydig samt afstå från bruket af rusdrycker.

För det femte — Skall han, så snart som möjligt efter det han nått sin bestämmelseort, rapportera till sin arbetsgifvare, visa honom sin parol och genast inträda i det arbete, som förskaffats honom.

För det sjette — Skall han, under det han är ute på parol, förblifva under lagens förvar samt under guvernörens af Nebraska kontroll.

För det sjunde — Skall han vara underkastad att åter blifva gripen och insatt i sagda statsstraff-fängelse för en hvar orsak, eller orsaker, som äro tillfredsställande för guvernören och efter hans diskretion, till dess han erhåller ett exemplar af sitt slutliga frigifningsbref genom warden.

Enär inga penningar providerats för tillfångatagande och återförande af fångar på parol, i händelse detta skulle blifva nödvändigt, bör för detta ändamål en liten summa beviljas.

KONTRAKT FÖR FÅNGARBETE.

År 1877 ingick staten, genom sin nämnd för publikt land och byggnader i ett kontrakt med W. H. B. Stout för hållandet af straff-fängelsets fångar samt för uthyrning af straff-fängelset och dess grundjord. Detta kontrakt modifierades senare genom lagstiftande församlingens akter år 1879 och 1883. Derefter blef, genom akten af den 2 Mars 1887 kontraktet vidare utsträckt i favör af C. W. Mosher, Stouts kurator (assignee), Mosher gifvande en borgen till en summa af \$100,000 för troget fullgörande af förbindelsen å hans sida. Derefter blef Mosher å 1893 bankrutt och en brottsling och har sedan dess sjelf suttit i straff-fängelset. Under tiden har Wm. H. Dorgan, som påtog sig att vara Moshers kurator, använt eller uthyrt fångarnes arbete, födande dem och på andra sätt fullfört Moshers förbindelser under kontraktet. Dorgan har ej gifvit staten någon borgen, och nämnden för publikt land och byggnader samt stats-auditören, fastän de ej erkänna Dorgan såsom hafvande någon rätt såsom kurator, betala honom för underhållet af fångarne och på annat sätt behandla honom såsom Moshers agent eller advokat.

Under det Dorgan utan tvifvel har så troget fullgjort kontraktets bestämmelser som Mosher skulle hafva gjort, så är han dock ej under någon förpligtelse att så göra och kun efter godtycke öfvergifva det. Denna affärernas ställning fordrar, att åtgärder därför vidtagas af eder. Under gynsamma tider och under uppsigt af en warden, sådan som den nu i tjensten varande, tror jag, att straff-fängelset kunde göras nära eller fullständigt sjelfunderhållande. Men vare sig det skulle vara klokt gjordt af staten att ingå på experimentet att använda sitt eget fångarbete vid denna tid, eller om kontraktet skulle förnyas, det är för eder att afgöra.

HEMMET FÖR DE VÄNLÖSE.

I kommissionärens för publikt land och byggnader rapport fästes uppmärksamheten vid det sakförhållandet, att inköps- och provisions-nämnden samt nämnden för publikt land och byggnader antogo vissa regler, som voro ämnade att följas vid alla institutioners affärstransaktioner, med hvilka de stodo i förbindelse.

Under det hufvudmännen för alla institutioner, undantagandes för hemmet för de vänlöse, villigt efterkommo dessa regler, så upphäfde sig nämnda institution och drog saken inför rätten. Den lag, som styr den institutionen, är mycket ofullkomlig. Den borde amenderas, så att dess skötsel blefve i samklang med de andras.

ARBETSBYRÅN.

På begäran af det organiserade arbetet etablerades genom lagstiftande församlingens åtgärder en arbets- och industriell statistikbyrå i Nebraska år 1887. Syftemålet var först att officiellt framställa lefnadskostnaden och arbetspriserna, i ändamål att arbetets produkter skulle kunna rättvisligen delas mellan arbetsgifvare och arbetstagare, och att lönerna skulle vara i samklang med lefnadskostnaden.

Byrån har visat sig vara misslyckad, enär den aldrig har uppnått det ändamål, för hvilket den upprättades. Det finnes tvänne orsaker till dess misslyckande: Först, bevillningen har ej varit tillräcklig för att iståndsätta kommissionären att utföra lagens stadganden, och, för det andra, hafva arbetarne vägrat eller misslyckats uti att meddela uppgifter om lefnadskostnaderna. För hvarje tvåårsperiod upp till den närvarande blefvo \$3,000 beviljade, och för den närvarande, nu tilländagående perioden, \$1,000. De löner, som betalts,

hafva varit: deputy-kommissionären \$1,500, för år, \$3,000; en clerk \$1,000—\$2,000; total lönesumma \$5,000. Bevillning för forna perioder \$3,000; tryckning \$600; totalkostnad för staten för ett tusen rapporter \$8,600. För närvarande period skall kostnaden för staten blifva nära \$7,000 för ett tusen rapporter. När det visas, att denna lilla bevillningen är så ytterligt otillräcklig, att den aflägsnar all tanke på möjligheten att samla de fakta och siffror, som skulle göra rapporten värdefull eller som på något vis kunde fullgöra lagens stadganden, så är det tydligt, att penningarne ej äro väl använda. Å andra sidan, om det beviljade beloppet vore i samklang med det arbete, som skulle utföras, skulle statistiska byrån kunna göras mycket värdefull.

En bevillning, tillräcklig att betala löner och resekostnader för speciella agenter, är absolut nödvändig för att kunna samla de erforderliga data. Arbetet kan ej göras genom posten. Lagen borde amenderas att providera för minst en fabriksinspektör, hvilken, jemte sina regulära åligganden, kunna verka som speciell agent i vissa hänseenden.

Byrån borde vara så utrustad, att den sattes i stånd att samla och jemföra alla statens statistiker af hvad natur som helst, så att hvilken person som helst i detta eller hvilket annat land som helst, som blickar mot Nebraska för ett hem eller en penningeplacering af hvad slag som helst, kunde i rapporten finna ett svar på en hvar fråga, han månde ställa angående statens förhållanden.

Lagstiftande församlingen borde antingen göra embetet till någonting mer än en blott och bart politisk lönebetalande plats eller upphöra med detsamma.

KONSTBEVATTNING.

Detta ämne är af sådan vikt att det fordrar särskildt öfvervägande vid denna tid. Det sakförhållande, att nära eller fulla hälften af statens land ligger vester om den linje af fuktighet, som är tillräcklig för frambringandet af en oafbruten följd af grödor, gör konstbevattning nödvändig för att skydda folket mot olyckor under ovanligt torra år. Den delvisa felslagningen af grödan till följd af torka åren 1890-92-93 samt den nästan totala felslagningen år 1894 har gjort folket vaket för nödvändigheten af att sörja för bevattning af den växande grödan på konstväg. Jordmånen i vestra Nebraska, der nöden nu till någon utsträckning herskar, är så fruktbar som jordmånen i någon annan del af Förenta Staterna, och har under de

flydda åren afkastat rika skördar såsom en frukt af idoge nybyggares sträfvanden. Detta faktum har fostrat motvilja mot konstbevattning och försenat arbetet för anläggandet af ett konstbevattningssystem; men de senaste felslagningarne till följd af torka hafva aflägsnat allt falskt motstånd samt igångsatt verksamt arbete i flera countier i staten. Och nu, medan konstbevattning i Nebraska är i sin barndom och nödvändigtvis experimental, så vore det väl för den närvarande lagstiftande församlingen att egna ämnet ett omsorgsfullt studium i ändamål att vis lagstiftning kunde göras, sörjande för skydd af individuella personer i deras rättighet att begagna vattnet för bevattningsändamål. Rättigheten att begagna vattnet från strömmarne bör vara så skyddad genom lag, att all skymt af monopoli försvunne och all möjlighet af felaktig tolkning af de lagar, som torde stiftas härför, afvändes.

Deputy-kommissionären för arbets- och industri-statistik har gjort en noggran rapport öfver konstbevattning, framställande den utsträckning, till hvilken den bragts inom staten, tillika med ett tabulariskt statement, åtföljdt af en karta, visande alla statistiker, så vidt de kunnat erhållas vid denna tid. Frågan om vattenförråd och de bästa metoderna för dess användande å landet dryftas i nämnda rapport, till hvilken I hänvisens för mera omfattande upplysningar om denna fråga.

SOCKERBETSINDUSTRIEN.

Experiment af den mest öfvertygande och afgörande natur har visat den säregna lämpligheten af Nebraskas jordmån och klimat för produktionen af sockerbeter. Under eggelse af den akt, som antogs af lagstiftande församlingen år 1889, erbjudande en premie af en cent, samt genom en vidare akt af kongressen år 1890, gifvande en premie af två cents för hvarje pound af socker, som producerades, uppsprang tillverkningen af socker och växte hastigt till en storlek, som lofvade mycket för staten. Den betesockerfabrik, som anlades i Grand Island, följdes snart af en annan i Norfolk, båda representerande en kapital-placering af omkring en half million dollars, sysselsättande under en del af året omkring 600 arbetare och utgifvande många tusen dollars i löner samt för inköp af betor. Under passande föranledning kunde dessa fabriker mångdubblas och införas i många af statens countier. Detta skulle hafva till följd mycken behöflig skiftning i vårt åkerbruk, mindre landhållningar och dermed följande förhöjdt värde, en stor ökning af be-

folkningen, sysselsättande af en stor armé arbetare samt till slut i en stor tillväxt af statens rikedom. Vidare är det visadt, att betor, såsom en gröda, skola hafva framgång under torra årsmån, när andra grödor slå fel — en sak, som är värd mycket betänkande vid betraktandet af våra senaste erfarenheter.

Genom en akt af lagstiftande församlingen år 1891 blef statspremiet, som hittills erbjudits, indraget och kongressen har äfven återkallat lagen, som gaf ett premium af två cents pr. pound. Såsom en följd häraf ha två af statens fabriker nyligen stängts, och det är otvifvelaktigt om de andra skola fortfara under närvarande förhållanden. Jag skulle betrakta det som en allvarsam olycka för staten, om en industri af sådan vikt, och som dragit sådan uppmärksamhet på Nebraska, skulle dö ut, och det är väl värdt edert allvarliga betänkande, om någonting kunde göras af eder att vidmakthålla de fabriker, vi allaredan hafva, samt att uppmuntra anläggandet af andra. Skullen I besluta att så göra, kunde det ske genom en premie till sockertillverkarne, med vilkor att betalningen för de begagnade betorna ej vore mindre än ett gifvet pris, samt att betalningen af sådant premium ej skulle fortfara öfver den tid, då allmänna regeringen må gifva tillräckligt skydd för industrien.

NEBRASKAS UTSTÄLLNING VID VERLDSEXPOSITIONEN.

Under lagen af 1891, med de amendement, som gjordes af lagstiftande församlingen 1893, samt med de penningar, som anslagits derför, deltog Nebraska i Kolumbiska verldsutställningen i Chicago 1893. Som utställningen skulle öppnas strax efter jag tillträdde mitt embete, och ej finnande någon, som jag ansåg särskildt passande eiler mera lämplig för platsen och som var villig att påtaga sig dess pligter så sent, så lät jag den general-kommissionär, hvilken jag fann i embetet, qvarstanna.

Utställningen, som gjordes, innefattande åkerbruks-, trädgårds-, och skogsprodukter, mejeriprodukter och biodlingsprodukter, såväl som vittnesbörd om vårt undervisningsarbete och framåtskridande, icke allenast visade på ett öfvertygande sätt statens resurser, utan var på det högsta kreditabel och utan tvifvel förmånlig. Åkerbruksutställningen, under Mr. J. C. Bonnells artistiska anordning, var bland de finaste, man såg, och var föremål för mycken beundran och gynsam omnämmande. Den rika och vackra utställning, som gjordes af Oxnards af produkter från deras betesockerfabriker samt

af processerna för dess tillverkande, var en öfverraskning för de tusenden, som åsågo dem, och drogo mycken uppmärksamhet till staten, såsom de bref, hvilka kommit mig tillhanda, bevisa. Utställningen af lefvande kreatur var ovanligt fin och erhöll en liberal del af de premier, som tillföllö staten.

General-kommissionären har gjort den af honom fordrade rapporten, och hos auditören skall man finna en räkning öfver och qvittan för alla penningar, som utgifvits af honom. I katalogerna öfver de utställningar, som gjordes af staten, skall man finna en lång lista af damer och herrar, hvilka staten är tack skyldig för deras sträfvanden och bidrag till att göra statens utställning framgångsfull.

MAXIMUM FRAKTLAG.

Vid sista sittningen af lagstiftande församlingen antogs en lag för klassifiering af frakter och bestämmande af ett resonabelt fraktpreis för transporterung af desamma å statens jernvägar. Men innan lagen trädde i kraft påbörjade personer, som hade intressen i de olika jernvägarne, processer i federal-domstolen för att pröfva dess rättsgiltighet och rättvisa, och genom ett nyligen afgifvet afgörande af en domare i Förenta Staternas domstol, har aktens verksamhet blifvit upphäfd. Domstolens afgörande, såsom jag förstår det, under det att det försäkrar aktens enlighet med konstitutionen och medgifver lagstiftande församlingens rätt att stifta lagar af detta slag, så hålles det före, att fraktpreis, så bestämda, ej äro tillräckligt godtgörande för jernvägarne och därför förbjuder deras ikraftträdande. Domarens opinion är svekfull och otillfredsställande. Det är att beklaga, att vid sägandet till en stat att vissa jernvägsfraktpreis, som faststälts af densamma, äro oresonabla, domstolen ej gaf staten någon regel, genom hvilken resonabla fraktpreis kunde bestämmas.

Opinionen lemnar äfven obestämd en annan vigtig och länge agiterad fråga, vare sig jernvägarnes uppdiktade kapitalisering bör läggas till deras verkliga värde vid bestämmandet af en basis, på hvilken inkomst skall tillåtas. Ej allenast i syfte att bestämma sundheten af det afgifna afgörandet, utan äfven i ändamål att slutligt afgöra de frågor, till hvilka jag hänvisat, och hvilka andra som helst, som kunna vara till ledning vid framtida lagstiftning, ville jag tillråda, att providering gjordes och anvisning gäfves att fullfölja målet tills det hunnit sista domstolen, om så är nödvändigt, i

ändamål att definitivt fastställa statens rättigheter. Om detta ej göres, åligger det eder att öfverväga, om en ny lag skulle stiftas, eller den närvarande skulle qvarstå till dess statens affärer vuxit upp dertill, då den kunde under närvarande förordning blifva satt i verksamhet.

AUTOMATISK VAGNSKOPPLING.

Genom en lag, som stiftades år 1891, att träda i kraft i Januari 1895, fordras af bolag, som ega jernvägslinjer i denna stat, att de skulle förse sina vagnar med automatisk koppling och sina lokomotiv med kraft- eller "drifbromsar." Enär jernvägslinjerna i denna stat äro delar af stora system, som sträcka sig vidt in i andra stater, och på hvilka en mångfald af vagnar och lokomotiv begagnas utan skilnad, så erfordrar nödvändigtvis ett efterkommande af lagen mycken tid och ett stort utlägg af penningar. Sedan stiftandet af denna lag har kongressen stiftat en liknande lag, som antogs den 2 Mars 1892, berörande alla jernvägar i Förenta Staterna, hvilka voro i mellanstatlig kommers, men bestämde tiden för dess trädande i kraft till Januari 1898. I ändamål att ej underkasta bolagen i denna stat, hvilka äro i mellanstatlig såväl som statskommers, någon onödigg förlägenhet eller kostnad vid regleringen af deras vagnar och lokomotiv, samt i syfte att undvika en hvar konflikt af jurisdiktion af olika lagar, ville jag anbefalla, att lagen af 1891 amenderades i enlighet med de väsentliga punkterna i Förenta Staternas lag, och att tiden för dess trädande i kraft blefve utsträckt till Januari 1898.

RYSKA TISTELN.

Ryska tisteln, en mycket farlig pest, som visat sig mycket förödande i några af staterna norr om oss, har inträngt i vårt territorium och inga ansträngningar borde sparas för att utrota den. Uppmärksamhet för saken har väckts hos vårt folk genom professor Bessey vid statsuniversitetet samt genom åtgärder, vidtagna af åkerbruks- och trädgårdsskötselsnämnden. En hvar hjälp, som lagstiftande församlingen kan gifva för dess utrotande och för hindrandet af dess inträngande, bör gifvas.

LAG RÖRANDE AFLIDNE.

Kapitlet 57 af Session-lagarne af 1889, hvilket hade för ändamål amenderingen af lagarne rörande tillfallandet af egendom af personer, som dogo utan att efterlemna testamente, blef nyligen i målet Trumble mot Trumble, hvilket finnes i volym 37, Nebraska Reports,

förklaradt ogiltigt af högsta domstolen till följd af vissa öfverträdelser af konstitutionen vid dess antagande. Det må därför vara passande för eder att öfverväga, vare sig settlement af egendom under akten, innan den blef förklarad öfverensstämmande med konstitutionen, borde legaliseras genom edra åtgärder.

KONSTITUTIONELLA AMENDERINGAR.

I veten utan tvifvel, att erfarenheten har visat, att den nuvarande statskonstitutionen, hvilken antogs för tjugu år sedan, är i behof af ändring och att det borde sörjas för framläggandet af föreslagna amenderingar så tidigt som möjligt. Bland de amenderingar, som föreslagits, äro:

Först — En ökning af högsta domstolen till fem eller sju medlemmar.

För det andra — En amendering af artikeln rörande placeringen af den stående skolfonden.

För det tredje — En valbar jernvägskommission med *quasi-judicial* makt.

För det fjerde — En fordran, att alla personer af utländsk börd blifva fullständiga medborgare innan de erhålla rätt att rösta.

För det femte — Att gifva lagstiftande församlingen myndighet att utnämna vidare exekutiva embetsmän under restriktion af trefjededels röst af lagstiftande församlingen samt guvernörens godkännande.

Det borde så anordnas, att röstningen på en hvar af de föreslagna amenderingarne skulle tryckas på särskilda balloter, eller gifvas sådan plats på den regulära balloten, att de ej blefvo förbisedda eller lemnade utan afseende af de röstande.

HÖGSTA DOMSTOLS-KOMMISSIONEN.

Tills en ökning af högsta domstolen blifvit verkställd genom en konstitutionell amendering bör kommissionen, för hvars utnämning sörjdes genom en akt af legislaturen af 1893 och hvars tjenstetid är begränsad genom akten till tre år, fortfara.

TAGANDE AF STATSCENSUS.

Konstitutionen gör det till en pligt för lagstiftande församlingen att sörja för en lag för räknandet af statens innebyggare året 1885 samt hvart tionde år derefter. Det antages att lagstiftande församlingen skall göra hvad konstitutionen stadgar och att I skolen sörja för en folkräkning i år. Högst föga ändring i antalet invånare och

deras boningsorter har förekommit sedan national-censuren af 1890 och endast föga fördel kan dragas af den fordrade censusen. När man vidare betänker, att en sådan folkräkning skulle kosta omkring \$50,000, så skullen I blifva förlättna af alla, utom af dem, som äro ifriga för att göra arbetet, om I skullen lemna detta konstitutio-
nens stadgande utan afseende.

OLEOMARGARIN.

Representanter af statens mejeriintressen begära, att uppmärksamheten fästes vid vigten af stiftandet af en lag, som skall sörja för medel att skilja oleomargarin eller butterin från rent smör. Genom att skydda sin egen ämna de ej att angripa en annan industri, utan begära blott, att produktionen af hvarje skall hvila på sin egen förtjenst, och att köpare och förbrukare ej skola narras att begagna den ena till förfång för den andra. Denna begäran synes vara resonabel.

NATIONALGARDEN.

Värdet af ett nationalgarde (en organisation, hvilken alltför ofta anses som ornamental och onyttig) har blifvit väl bevisadt i denna såväl som i andra stater under de oroliga tider, landet nyligen genomgått. Två gånger under Nebraskas korta historia hafva dess tjänster varit behöfliga. Tillvaron af en väl organiserad militia i staten ingjuter respekt för lagen och undertrycker benägenheten för störingar, hvilka annars skulle bryta ut och göra skada till lif, egendom och statens reputation, som skulle öfverstiga kostnaden för dess underhåll. Nebraskas Nationalgarde, under den ypperliga ledningen af adjutant-general James D. Gage, har aldrig varit bättre organiseradt, utrustadt eller disciplineradt än det i dag är. Det material, af hvilket det är sammansatt, är på det högsta utmärkt, och en känsla af stolthet genomgår hela organisationen, från generalen till den private, hvilket lofvar kraftig tjänst i händelse af behof. Allmänna regeringen bidrager årligen med \$6,972.96 i kvartermästare- och artilleri-förråder, under vilkor att staten uppehåller en resonabel militärstyrka. Jag anbefaller en resonabel beivring för gardets bruk. I adjutant-generalens rapport skall man finna fullständig upplysning rörande statens nationalgarde, tillika med en redogörelse för dess tjänster vid undertryckandet af upploppet i South Omaha förliden Augusti.

PUBLIKA SKOLORNA.

Superintendentens för den publika undervisningen rapport visar, att der till följd (utan tvifvel) af de hårda tiderna var en minskning af de penningar, som utgifvits för underhållet af de publika skolorna året 1894 såsom jemfördt med året 1893 — från \$5,149,748 år 1893 till \$4,745,556 år 1894. På samma gång är det glädjande att iakttaga, att medeltalet af de dagliga skolbesöken höjdes från 161,152 år 1893 till 171,152 år 1893 till 171,198 år 1894.

STATENS NORMALSKOLA.

Statens normalskola i Peru är i ett blomstrande tillstånd och gör mycket godt i mötandet af behovet af en högre grad af lärare för statens allmogeskolor. Ett angenämt besök i denna institution öfvertygade mig, att det arbete, som gjordes der, är grundligt, och sakernas tillstånd, sådant jag fann det, bevisar den trägna omsorg, som utöfvas af undervisningsnämnden samt den stolthet, den känner deröfver.

Man har fäst min uppmärksamhet vid, att vattenförrådet derstädes nyligen slagit fel. Enär byggnaderna der ej äro brandförsäkrade, bör denna sak röna prompt uppmärksamhet.

STATSUNIVERSITETET.

Statsuniversitetet har, under sin närvarande kanslers verksamma och energiska direktion uppnått en underbar tillväxt i lärjungeantalet och har intagit en hög rang bland liknande institutioner i landet. Vid betraktandet af universitetets behof hvad utrymme beträffar, så är det väl att betänka, att en ganska stor del af dem, som inrullerats, besöka förberedande skolan och de äro ej universitetsstudenter i egentlig bemärkelse. Derina förberedande afdelning är i visst afseende en högskola, hvilken, med de högre fördelar den erbjuder, helt naturligt lockar till ett stort lokalt besök. Af de 1,156 lärjungar, som bevista skolan, och hvars boplingsort angifves i kommissionens för den offentliga undervisningen senaste rapport, 571, eller omkring 50 procent, komma från Lancaster County och antagligen största delen från staden Lincoln. Kommissionen tillkännagifver sitt beslut att gradvis upphöra med det förberedande arbetet. Detta beslut är riktigt. Det skall icke blott begränsa institutionens arbete till det ändamål, som afseddes i lagen för dess stiftande och för hvilket den allmänna regeringens

premier och statens support liberalt gifvas, utan skall äfven blifva något af en ledning vid bestämmandet om det skulle sörjas för vidare utrymme, och, om så, huru mycket detta skulle vara.

Kommissionens vidtomfattande rapport för den tvåårliga period, som just gått till ända, skall blifva framlagd föredet och skall gifva eder mycken önskelig upplysning angående institutionen. Den avslutas med ett statement af dess behof, i hvilka äfven innefattas den stora summan af \$455,000 för nya byggnader och tillbehör samt för reparationer å de gamla tillika med det vanliga beloppet för löpande utgifter. Denna anhållan kommer vid en tid, då såväl skattkammarens tillstånd som vårt folks förhållanden illa kunna möta den. Under det jag delar den stolthet statens folk hyser för universitetet samt uppskattar vigten och önskvärdheten af en högre undervisning för våra unge, så kan jag dock ej undertrycka den framställningen, att med staten som med familjen eller individen, frågan om kostnaden och förmågan att betala den måste betraktas i förening med frågan om dess önskvärdhet.

ANDRA STATSINSTITUTIONER.

Jag kan ej i detta budskap göra särskilda hänvisningar till alla statsinstitutionerna. Jag har endast gjort så i fall, der jag tänkt sådana hänvisningar varit önskvärda. I de rapporter, som gjorts af deras olika föreståndare, skall finnas en redogörelse för deras transaktioner samt ett uppslag af deras behof, under det i tabellen, som åtföljer detta budskap, skall finnas en redogörelse för de penningar, som utgifvits för underhållet af hvarje samt för hvad ändamål de utgifvits.

PENNINGAR, SOM MOTTAGITS OCH BETALTS TILL SKATT-KAMMAREN.

Emottagit och betalt till statsskattmästaren följande fonder:

Anvisning från federala regeringen till soldat- och sjömanshemmet	\$19,464.37
Fem procent af netto förtjensten af försäljning af publikt land i Nebraska	16,722.49
Samvetspenningar	1.00
Penningar returnerade från försäljning af verldsutställningsmöbler	201.00
Kontorsafgifter	207.00
Total	\$36,595.86

SLUTORD.

Då jag lemnar ett embete, som kom till mig på ett högst smickrande sätt, gör jag det med ett medvetande att hafva sökt vara nyttig för statens folk, hvilket så ofta har hedrat mig. Hur väl jag lyckats, måste det afgöra. Jag skall föra med mig angenäma minnen af de vänliga förbindelser, som bestått mellan mig och dem, med hvilka jag kommit i beröring eller haft att göra i utöfvandet af mitt embetes pligter.

LORENZO CROUNSE.

BILAGA A.

STRAFF-FÖRMILDRINGAR OCH BENÅDNINGAR.

FÅNGAR, SOM FRIGIFVITS FRÅN STRAFFFÅNGELSET GENOM MILD-
RING AF STRAFFET, AF GUVERNÖR LORENZO CROUNSE, FRÅN
DEN 13 JANUARI 1893 TILL DEN 3 JANUARI 1895.

George Reed, Douglas county, för inbrottsstöld, fyra år till två år, nio månader och tretton dagar. För strängt straff. Anbefald af domaren, ledamöter af lagstiftande församlingen etc.

Frank Nyce, Douglas county, inbrottsstöld, från sex år till ett år, fyra månader och nitton dagar. Obotlig lungsot. Anbefald af warden.

Sherman Bromley, Kearney County, häststöld, tre år till ett år, tio månader och tjugu dagar. För sträng dom. Anbefald af domaren, county-advokaten och jurymännen.

James Meddles, Kearney county, mordbrandsanläggning, fem år till tre år. Domaren konstaterar, att fången blef dömd under misstagna fakta; äfvenså petition från medborgare.

William Tolson, Lancaster county, våldtäkt, tre år till ett år, tre månader och sju dagar. Domaren konstaterar att domen var för sträng.

Martin Barker, Burt county, anfall för tillfogande af stor kroppsskada, fem år till tre år, sex månader och tjugunio dagar. På grund af vansinne.

Charles Stevens, Nuckolls county, dråp, fem år till fyra år, sex månader och aderton dagar. På begäran af presiderande domaren och andra.

Frederick Pulver, Buffalo county, förfalskning, ett år till sju månader och tolf dagar. Såsom belöning för värdefulla tjänster under branden i fängelset. Anbefald af warden och andra.

Arthur Lambert, Brown county, våldtägtsförsök, femton år till tio år, tio månader och tretton dagar. Anbefald af presiderande domaren.

A. J. Manwaring, Holt county, våldtägtsförsök, femton år till nio år, fyra månader och tjugutre dagar. Anbefald af presiderande domaren.

William Kinear, Lancaster county, snatteri från person, aderton månader till sju månader och nio dagar. Anbefald af presiderande domaren och talrika medborgare.

A. U. Lively, Keya Paha county, dråp, tre år och sex månader till ett år, åtta månader och tjugunio dagar. Anbefald af domare och jurymän.

Hy. Fischer, Harlan county, mordbrandsanläggning, sju år till sex år, sex månader och fem dagar. Straffet var nära utstådt; mildrades i ändamål att låta fången återvända till arbetet å sin farm. Tvifvel om hans skuld.

William Halfacre, Saline county, dråp, tio år till två år, nio månader och nitton dagar. Petition från många medborgare och elfva jurymän.

W. A. Keene, Butler county, stöld, ett år till sju månader och tjugutva dagar. Anbefald af domaren.

Daniel Williams, Dawes county, våldtägtsförsök, åtta år till tre år, tio månader och tjugufem dagar. Sista stadiet af lungsot. Anbefald af fängelseläkaren.

H. W. Ellis, Douglas county, förfalskning, aderton månader till sexton månader och sexton dagar. Kort tid att uttjena sitt straff. Frigafs i ändamål att iståndsätta honom att antaga erbjudet arbete.

William Klute, Lancaster county, våldtägt, tre år till två år, fem månader och tjugufem dagar. Obotlig lungsot. Anbefald af fängelseläkaren.

William Spears, Jefferson county, mord, femton år till tre år, åtta månader och tre dagar. Frigifven för att dö.

James Mason, Douglas county, snatteri från person, fyra år till tre år, sju månader och femton dagar. Anbefald af presiderande domaren och county-advokaten.

Fred Hagerman, Douglas county, rån, femton år till tre år, sju

månader och tjugu dagar. Blodstörtning från lungorna. Anbefald af fängelseläkaren.

George A. Soule, Douglas county, mord, tjugu år till fyra år, tio månader och tjugusju dagar. Anbefald af fängelseläkaren till följd af felande helsa.

Charles Stohl, Lancaster county, inbrottsstöld, ett år till tre månader och tjugu dagar. Mycket ung.

Hugh Carroll, Lancaster county, dödande skott, tolf år till ett år, åtta månader och sexton dagar. Sänd till hospitalet för obotligt vansinniga i Hastings.

Lish Nelson, Adams county, mord, lifstids fängelse till sju år, sex månader och tjugufem dagar. Sänd till hospitalet för obotligt vansinniga i Hastings.

Samuel Hardy, Boone county, mord, femton år till tio år, åtta månader och tjugufyra dagar. Anbefald af fängelseläkaren.

STRAFFANGAR, SOM FRIGIFVITS FKÅN FÄNGELSET GENOM BENÅDNING, BEVILJAD AF GUVERNÖR LORENZO CROUNSE,
FRÅN DEN 13 JANUARI 1893 TILL DEN 3 JANUARI 1895.

Frank Holly, benådad 7 Februari 1893, Douglas county, förfalskning, ett år. Anbefald af presiderande domaren, åklagande advokaten och jurymännen.

William Dwyer, 15 Mars 1893, Douglas county, inbrottsstöld, fyra år. Domen för sträng. Benådning anbefald af domaren och åklagande advokaten.

Thomas Vincent, 8 April 1893, Custer county, mord, tjugufyra år. Till följd af ålderdom och svaghet. Anbefald af presiderande domaren.

John Helser, 18 April 1893, Lancaster county, anfall för att tillfoga stor kroppsskada, ett år. Till följd af förbrytarens stora ungdom samt på anbefallning af presiderande domaren och andra.

Hez. Bedford, 28 April 1893, Douglas county, rån och stöld, sju år. För sträng dom. Anbefald af presiderande domaren och distriktsadvokaten.

Erwin Haller, 29 April 1893, Burt county, inbrottsstöld, ett år. Till följd af ungdom och föregående godt rekord. Anbefald af presiderande domaren.

Thomas Ballard, 1 Maj 1893, Douglas county, mord, listids fängelse. Sjuk till kropp och själ. Anbefald af warden och fängelseläkaren.

Eddy Shatto, 2 Juni 1893, Douglas county, mord, tjugu år. Godt uppförande och felande helsa. Anbefald af presiderande domaren och jurymännen.

James Bowman, 30 Juni 1893, Dixon county, stöld, femton månader. Omständighetsbevis; något tvifvel om hans skuld. Anbefald af åklagande advokaten och jurymännen samt gillad af presiderande domaren.

Jasper Clouson, 1 Juli 1893, Cass county, inbrottsstöld och tjufveri, tre år. Anbefald af presiderande domaren och åklagande advokaten.

Joseph Heraldusky, 4 Juli 1893, Colfax county, mord, listids fängelse. Under 4:de Juli-akten.

George Hart, 4 Juli 1893, Hall county, mord, listids fängelse. Under 4:de Juli-akten.

Fred Nowatney, 12 Oktober 1893, Sheridan county, underslef, ett år. Anbefald af presiderande domaren, county-advokaten och andra.

Anna Mason, 15 December 1893, Adams county, dråp, fyra år. Hastigt felande helsa. Anbefald af fängelseläkaren, presiderande domaren och många medborgare.

George Crosby, 27 Mars 1894, Fillmore county, våldtäkt, tre år. Anbefald af jurymännen, county-advokaten, county-embetsmännen och andra.

John Boyd, 30 April 1894, Sheridan county, för försäljning af rusdrycker till indianerne, två år och nio månader. Anbefald af presiderande domaren, jurymännen, ledamöter af lagstiftande församlingen och andra.

John H. Hall, 5 Juni 1894, rån, fem år. Anbefald af presiderande domaren, åklagande advokaten och jurymännen.

E. E. Matthews, 28 Juni 1894, Furnas county, inbrottsstöld, fem år. Anbefald af presiderande domaren, county-embetsmän och andra.

James Coffey, 13 Juli 1894, Fillmore county, rån, tre år. Anbefald af presiderande domaren och åklagande advokaten.

George Price, 15 Oktober 1894, Douglas county, landsvägsröfveri, sex år. På grund af ungdom. Anbefald af presiderande domaren och åklagande advokaten.

Charles Anderson, 8 November 1893, Richardson county, rån, fyra år. Förmildrande omständigheter. Anbefald af presiderande domaren, åklagande advokaten och jurymännen.

Ray Towner, 22 December 1894, Keya Paha county, inbrottsstöld, ett år. På grund af ungdom (aderton år). Sin moders (en enka) enda stöd.

William Tippy, 20 November 1894, Saline county, dråp, tio år. Anbefald af åklagande advokaten och jurymännen. På grund af hustruns nyligen timade död, efterlemnande oförsörjda små barn.

Samuel Barnes, 2 Maj 1894, Burt county, snatteri, tre år. Godt uppförande. Anbefald af presiderande domaren, åklagande advokaten och jurymännen.

Owen D. Cook, 29 Juni 1894, Butler county, tre år. Vidare bevis. Anbefald af presiderande domaren, åklagande advokaten och county-embetsmännen.

TILLGIFNA BÖTER SAMT FÅNGAR, SOM BENÅDATS FRÅN COUNTY-FÄNGELSERNA:

James E. Murphy, 24 December 1894, Seward county, anfall för tillfogande af stor kroppsskada, aderton månader. Hustru och små barn i utblottadt tillstånd. Förmildrande omständigheter. Anbefald af presiderande domaren, åklagande advokaten och county-embetsmännen.

Frank Huber, 11 Januari 1894, Lancaster county, stöld, ett år. Sinnesrubbad. Anbefald af presiderande domaren och läkarne.

C. F. Lowell, 9 Oktober 1893, Pierce county, för försäljning af rusdrycker utan tillstånd. \$250 böter tillgifna. Straffet för stort. Anbefald af presiderande domaren.

Nellie Letcher, 18 Oktober 1893, Lancaster county, öfverfall, domen ändrad från nittio till tjuguåtta dagar. Modern döende. Anbefald af presiderande domaren.

Charles C. Hollenbaugh, 18 April 1893, Nemaha county, olaglig försäljning af rusdrycker. \$100 böter tillgifna. På grund af god karakter och oförmåga att betala böterna utan att blottställa sin familj.

Thomas Banks, 29 Juni 1894, Lancaster county, öfverfall, \$100 böter tillgifna. Anbefald af presiderande domaren.

A. L. Morris, 14 December 1894, Douglas county, småsnatteri, \$25 böter och kostnad tillgifna. Anbefald af domaren och åklagande advokaten.

Ed. A. Koen, 25 Mars 1893, Douglas county, smädelse. Hustru och barn i utblottadt tillstånd. Anbefald af presiderande domaren och andra.

BILAGA B.

Följande jemförande tabell visar per capita-kostnaden i de olika statsinstitutionerna för de perioder, som angifvas i kolumn 2. Siffrorna för 1893—94 hafva tagits från de halfårsrapporter, som gjorts *för första gången* (universitetet undantaget) af institutionerna till guvernörens kontor under föreskrift af § 21, art. V af statskonstitutionen af 1875. Uppgifterna om kostnaden för 1892 erhöles deremot från böcker i statssekreterarens kontor:

TVAÅRLIGT BUDSKAP FRÅN

1	2	3	BEFOLKNING.							10	11	12	LÖPANDE UTGIFTER ANALYSERADE.							19	20	21	22	
			Totalmedel- tal.	Embetsmän. Anställda.	Hjon eller Andra.	Utgifver under den i rikta ko- lunnen angif- ta tiden.	Total per capita utgifter.	Extraordinarie utgifter.	Löpande utgifter.				Embetsmäns lön.	Anställdes lön.	Bränsle och lyse.	Kost och kläder.	Kost.	Kläder.	Andra ända- mil.					Netto förbruk- ning af farm- produkter.
STATISTIK- TIONERNA NAMN OCH BELÄGENHET.	Halvta år.	Bevillningar 1893 för 1893-94.																						
	1:a af 1892						193	\$25,371 96	\$131 46		\$131 46	\$10 36	\$40 75	\$14 84	\$41 63			\$131 46						
	2:a af 1892						193	26,744 01	135 58		135 58	10 36	45 30	20 77	53 14			138 58						
	1:a af 1893	\$141,600 00	435	466	8	357	33,880 78	100 73		100 73	5 35	27 32	14 23	43 41	\$9 94	\$4 84	100 50							
	2:a af 1893		442	455	9	378	38,089 97	100 73		100 73	5 35	24 48	10 30	40 41	\$2 18	\$4 84	93 71							
	1:a af 1894		492	460	13	415	31,750 46	76 49		76 49	4 82	22 74	10 86	31 60	6 47	2 33	74 15							
1. Asyl för kroniskt vansinniga, Hastings.	2:a af 1894		513	459	8	442	33,668 22	76 16		76 16	7 16	4 32	21 78	9 30	5 47	2 01	74 15							
	1:a af 1892						335		123 24		123 24	7 74	33 33	13 85	47 26		123 24							
	2:a af 1892						335		106 48		106 48	7 74	33 02	9 21	39 25		106 48							
	1:a af 1893	132,700 00	370	555	5	305	35,018 42	114 81		114 81	8 52	32 82	16 41	46 63	10 43	7 92	102 54							
	2:a af 1893		308	554	5	334	40,128 46	20 14	\$18 54	101 60	7 78	27 08	9 46	40 30	17 28	9 20	101 60							
	1:a af 1894		308	555	4	335	32,563 42	97 43		97 43	7 78	28 56	9 42	37 96	13 19	5 66	89 89							
2. Asyl för vansinniga, Lincoln.	2:a af 1894		404	554	4	342	32,705 23	95 62		95 62	5 62	7 60	27 72	7 79	40 30	32 93	85 53							
	1:a af 1892						204	29,838 54	146 26		146 26	9 80	41 31	26 64	49 71		146 26							
	2:a af 1892						204	25,314 77	124 08		124 08	9 80	41 99	15 54	43 81		124 08							
	1:a af 1893	88,600 00	220	442	4	170	23,133 12	135 70		135 70	11 76	46 91	14 13	52 06	10 84	82	134 88							
	2:a af 1893		240	434	10	192	23,133 12	120 50		120 50	10 42	36 31	8 25	40 23	24 79	5 46	110 47							
	1:a af 1894		247	438	11	194	21,162 96	125 47		125 47	10 31	35 79	14 66	42 21	22 45	16 11	109 31							
*4. Hemmet för de vän- löse, Lin- coln.	2:a af 1894		254	440	9	201	26,668 98	132 62		132 62	9 35	35 08	17 04	46 09	39 75	19 00	132 62							
	1:a af 1892						112	11,768 89	105 08		105 08	105 08					105 08							
	2:a af 1892						119	12,617 53	106 03		106 03	106 03					106 03							
	1:a af 1893	33,000 00	144	319	120	13,857 04	115 31		115 31	10 50	20 66	13 31	32 42	32 42			115 31							
	2:a af 1893		149	319	127	9,619 04	76 00		76 00	10 00	17 19	4 76	19 77	16 38			76 00							
	1:a af 1894		163	319	17	8,343 37	48 80		48 80								48 80							
5. Industri- skolan för gossar, Kearney.	2:a af 1894		182	319	160	7,269 61	45 43		45 43								45 43							
	1:a af 1892						224	31,917 75	133 51	10 43	123 05						133 51							
	2:a af 1892						220	30,810 55	94 60		94 60						94 60							
	1:a af 1893	84,550 00	251	526	6	210	21,651 21	108 41		108 41	11 45	19 36	16 23	38 11	22 36		108 41							
	2:a af 1893		240	526	6	207	24,365 35	117 23		117 23	12 53	14 58	16 01	40 97	31 27	13 48	108 41							
	1:a af 1894		257	523	6	233	22,022 81	98 66		98 66	12 53	14 21	14 34	29 05	3 20		95 46							
+6. Industri- skolan för flickor, Ge- neva.	2:a af 1891		251	523	6	217	23,467 69	108 15		108 15	12 90	7 33	8 63	38 52	13 50	23 87	104 23							
	1:a af 1893	49,151 00	92	5	78	77	7,927 69	103 00		103 00	27 41					1 05	101 95							
	2:a af 1893		90	5	68	76	16,146 10	102 44	102 11	103 33	33 93	13 23	8 13	41 58	13 46	219 19								
	1:a af 1894		89	6	53	73	9,696 69	103 28	94 70	104 50	34 66	15 90	10 17	27 68	19	121 10								
	2:a af 1894		90	6	53	76	8,019 27	103 91	94 70	104 50	34 66	15 90	10 17	27 68	19	121 10								
	2:a af 1894		90	6	53	76	8,019 27	103 91	94 70	104 50	34 66	15 90	10 17	27 68	19	121 10								

Gar.
Från bevil-
ningNetto utgiften
från försäljning af
farmprodukter.Konstant utgift af
farmprodukter.Netto förbruk-
ning af farm-
produkter.Andra ända-
mil.

Kläder.

Kost.

Kost och
kläder.Bränsle och
lyse.Anställdes
lön.Embetsmån-
lön.

Löpande utgifter.

Extraordinarie
utgifter.Total per capita
utgifter.Utgiften under
den i rikta ko-
lunnen angif-
ta tiden.Hjon eller
studenter.Andra.
Anställda.
Bm.betsmån.
Totalmedel-
tal.

Bevillning för 1893-94.

Halvta år.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
7. Industri- hemmet, Milford.		1:a af 1892 2:a af 1892 1:a af 1893 2:a af 1893 1:a af 1894 2:a af 1894						63 69 68 70 81 95	4,404 46 4,018 21 8,775 74 4,959 59 6,419 52 9,686 68	170 86 25,750 00 84 06 84 52 84 52 115 32		58 23 21 00 129 20 84 06 84 52 80 57	70 86 21 00 21 00 25 66 25 66 16 75		8 00 13 40 13 40 11 72 11 70 10 53							
8. Institutet för blinda, Nebraska City.		1:a af 1892 2:a af 1892 1:a af 1893 2:a af 1893 1:a af 1894 2:a af 1894						72 72 112 112 112 114	10,598 09 9,646 12 32,023 57 10,718 73 18,707 51 10,310 03	147 30 123 97 150 30 108 73 133 66 123 73		147 30 133 97 150 30 108 73 133 66 123 73										
9. Institutet för döfva, Omaha.		1:a af 1892 2:a af 1892 1:a af 1893 2:a af 1893 1:a af 1894 2:a af 1894						130 136 164 135 156 164	16,010 31 16,640 15 55,740 00 13,865 64 11,610 51 16,402 25	123 16 122 35 103 24 84 98 119 00 83 52		123 16 122 35 103 24 84 98 119 00 83 52										
10. Institutet för svagsin- ta, Beatrice.		1:a af 1892 2:a af 1892 1:a af 1893 2:a af 1893 1:a af 1894 2:a af 1894						135 151 192 195 201 216	16,959 39 23,694 47 76,400 00 24,446 00 16,425 51 16,326 27	125 62 156 51 159 78 19 39 102 65 98 35		125 62 156 51 159 78 19 39 102 65 98 35										
11. Stats- strafängel- set, Lincoln.		1:a af 1893 2:a af 1893 1:a af 1894 2:a af 1894						327 327 317 327	94,476 50 37,978 43 34,326 26 33,546 18	74 54 31 25 14 95 87 30		74 54 31 25 14 95 87 30										
12. Soldat- och sjo- manshem- met, Grand Island.		1:a af 1892 2:a af 1892 1:a af 1893 2:a af 1893 1:a af 1894 2:a af 1894						79 82 121 129 135 187	33,290 56 14,077 74 56,410 00 17,894 82 17,156 19 14,407 51	168 23 171 66 186 40 186 40 17 32 124 07		168 23 171 66 186 40 186 40 17 32 124 07										
13. Statens normalko- la, Peru.		1893 1894						330 356	37,508 23 23,798 09	83 54 65 08		83 54 65 08										
14. Statens- versitetet, Lincoln.		1893 1894						1086 1376	135,461 09 117,226 13	124 73 85 19		1086 1376										

*4. Hemmet för vänlöse underhålles stundom delvis genom välgörenhet.
 *6. Etablerad år 1892.
 *8. Hemmet för vänlöse underhålles stundom delvis genom välgörenhet.
 *11. Löpande omkostnader hufvudsakligen bestämde genom kontrakt.
 *12. Federala regeringens ersatte staten för hemmet med \$8,939.37 för 1893 och \$12,375 för 1894.
 *13. Etablerad år 1892.
 *14. Etablerad år 1892.
 *15. Etablerad år 1892.
 *16. Etablerad år 1892.
 *17. Etablerad år 1892.
 *18. Etablerad år 1892.
 *19. Etablerad år 1892.
 *20. Etablerad år 1892.
 *21. Etablerad år 1892.
 *22. Etablerad år 1892.
 *23. Etablerad år 1892.
 *24. Etablerad år 1892.
 *25. Etablerad år 1892.
 *26. Etablerad år 1892.
 *27. Etablerad år 1892.
 *28. Etablerad år 1892.
 *29. Etablerad år 1892.
 *30. Etablerad år 1892.
 *31. Etablerad år 1892.
 *32. Etablerad år 1892.
 *33. Etablerad år 1892.
 *34. Etablerad år 1892.
 *35. Etablerad år 1892.
 *36. Etablerad år 1892.
 *37. Etablerad år 1892.
 *38. Etablerad år 1892.
 *39. Etablerad år 1892.
 *40. Etablerad år 1892.
 *41. Etablerad år 1892.
 *42. Etablerad år 1892.
 *43. Etablerad år 1892.
 *44. Etablerad år 1892.
 *45. Etablerad år 1892.
 *46. Etablerad år 1892.
 *47. Etablerad år 1892.
 *48. Etablerad år 1892.
 *49. Etablerad år 1892.
 *50. Etablerad år 1892.
 *51. Etablerad år 1892.
 *52. Etablerad år 1892.
 *53. Etablerad år 1892.
 *54. Etablerad år 1892.
 *55. Etablerad år 1892.
 *56. Etablerad år 1892.
 *57. Etablerad år 1892.
 *58. Etablerad år 1892.
 *59. Etablerad år 1892.
 *60. Etablerad år 1892.
 *61. Etablerad år 1892.
 *62. Etablerad år 1892.
 *63. Etablerad år 1892.
 *64. Etablerad år 1892.
 *65. Etablerad år 1892.
 *66. Etablerad år 1892.
 *67. Etablerad år 1892.
 *68. Etablerad år 1892.
 *69. Etablerad år 1892.
 *70. Etablerad år 1892.
 *71. Etablerad år 1892.
 *72. Etablerad år 1892.
 *73. Etablerad år 1892.
 *74. Etablerad år 1892.
 *75. Etablerad år 1892.
 *76. Etablerad år 1892.
 *77. Etablerad år 1892.
 *78. Etablerad år 1892.
 *79. Etablerad år 1892.
 *80. Etablerad år 1892.
 *81. Etablerad år 1892.
 *82. Etablerad år 1892.
 *83. Etablerad år 1892.
 *84. Etablerad år 1892.
 *85. Etablerad år 1892.
 *86. Etablerad år 1892.
 *87. Etablerad år 1892.
 *88. Etablerad år 1892.
 *89. Etablerad år 1892.
 *90. Etablerad år 1892.
 *91. Etablerad år 1892.
 *92. Etablerad år 1892.
 *93. Etablerad år 1892.
 *94. Etablerad år 1892.
 *95. Etablerad år 1892.
 *96. Etablerad år 1892.
 *97. Etablerad år 1892.
 *98. Etablerad år 1892.
 *99. Etablerad år 1892.
 *100. Etablerad år 1892.

Kolumnerna 8, 9, 10, 11 och 12 böra studeras tillsammans. Per capita-kostnaden är baserad på medeltalet af hjon. Extraordinarie utgifter innefatta stående förbättringar, byggnader etc.

Utelemnande Nos. 11, 13 och 14, visa de andra institutionerna följande jemförelser:

Under 1893 och 1894 producerade de \$48,700 i kontanter och jordbruksprodukter.

För 1892, medeltal af hjon 1,564; löpande omkostnader \$390,678, eller \$248 per capita, eller 68 cents per capita om dagen.

För 1893, medeltal af hjon 1,822; löpande omkostnader \$411,897, eller \$226 per capita, eller 62 cents per capita om dagen.

För 1894, medeltal af hjon 2,042; löpande omkostnader \$393,327, eller \$192.61 per capita, eller 52.7 cents per capita om dagen.

Denna tabell representerar en utgift af \$1,685,295.

INTRÄDESTAL

AF

SILAS A. HOLCOMB,

GUVERNÖR,

TILL

NEBRASKAS LAGSTIFTANDE FÖRSAMLING.

TJUGUFJERDE SITTNINGEN.

1895.

INTRÄDESTAL.

Medborgare i staten Nebraskas lagstiftande församling:

Jag har blifvit kallad af medborgarne i Nebraska att tjena dem såsom statens guvernör. I eder närvaro har jag nyss aflagt den föreskrifna embetseden och, i enlighet med gammal sedvänja, vill jag nu i korthet tala till eder innan jag verksamt inträder i fullgörandet af embetets viktiga pligter.

Det allvarliga ansvar, jag påtagit mig, har i sanning gjort ett djupt intryck på mig. Jag är fullkomligt varse de mångfaldiga och höga pligter, som äro förbundna med det embete, i hvilket jag nyss inträdt. Blevne jag kallad att på en gång möta alla de brydsamma svårigheter, som skola mötas, väl skulle jag då blifva förskräckt för företagets storlek; men, uppmuntrad af ett allvarligt begär att troget fullgöra embetets pligter, så hoppas jag blifva i stånd att öfvervinna dessa svårigheter hvar för sig, efter som de uppstå, samt med en resonabel grad af tillfredsställelse för statens folk, hvars ödmjuka tjenare jag endast är.

Det skall blifva mitt opartiska och osjelfviska syfte att vända alla mina sträfvanden åt ett troget och opartiskt iakttagande af den konstitutionella föreskrift, som säger, "att högsta verkställande makten skall förlänas guvernören, som skall draga försorg om, att lagarne fullföljas," i ändamål att god styrelse måtte råda och en hvar medborgares rättigheter blifva troget bevakade och skyddade.

Vid påtagandet af detta embetes tunga pligter, kan jag trösta mig med den tanken, att det finnes en rätt väg och en orätt väg att afgöra hvarje brydsam fråga, och, med ett fast beslut att finna den rätta vägen och sedan hålla mig vid den, hoppas jag, att bördan må minskas, arbetet förenklas och pligterna blifva fullt uppfyllda.

Oaktadt vi ega olika politiska trosbekännelser, böra vi, såsom lagstiftare och verkställande embetsman, hafva endast ett stort syftemål i sigte — att fullgöra våra pligter på ett affärsmässigt sätt för det allmänna goda. En hvar af eder som lagstiftare har blifvit

vald såsom förfäktare af något politiskt partis principer; men i dag representeren I edert distrikts hela folk. I min tjänst skall jag allvarligt bemöda mig att vara hela folkets guvernör. Såsom representeranter af politiska idéer skolen I troligen blott hafva en pligt att fullgöra — väljandet af en Förenta Staternas senator; men såsom representeranter för folket i edert distrikt skolen I utan tvifvel hafva många ting af stor vikt att öfverväga.

Den framstående majoriteten af ett politiskt parti i lagstiftande församlingens båda grenar skall utan tvifvel tillförsäkra valet af en statens representant i nationens senat utan onödigt dröjsmål.

I fullgörandet af mina pligter mot folket såsom guvernör begär jag edra råd och eder hjertliga medverkan. Jag känner, att våra förbindelser skola blifva ömsesidigt hjertliga och angenäma och bidraga till hela folkets goda, hvars tjänare vi alla äro.

Som jag ej eger någon kunskap om tillståndet af de olika departementen i statsstyrelsen, annat än hvad en hvar af våra medborgare känner, så är det ej min mening, ej heller anser jag det vara min pligt, att ingå i en detaljerad diskussion om dessa departements styrelse och behof. I sitt budskap har min ansedde företrädare, guvernör Crounse, gifvit eder många värdefulla upplysningar och råd att bistå eder i fullgörandet af edra pligter. Dess omfång och fullständighet i detalj anbefaller det till eder såsom lagstiftare och till mig såsom hans efterträdare för vårt omsorgsfulla öfvervägande.

OBEHINDRAD RÖSTRÄTT.

Bevarandet af ballotens helgd är nödvändigt för sjelfstyrelsens bestånd. Det är genom balloten, som folkets röst är hörd och dess vilja tillkännagifves rörande alla saker, som stå i förbindelse med statens affärer. Ett undlåtande att gifva hvarje röstare privilegiet att afgifva sin röst utan fruktan eller fördom, är så mycket ett misslyckande i folkstyrelse. Hvarje medborgare, som eger rättighet, bör hafva obehindrad frihet att genom sin röst uttrycka sina egna sentiment i enlighet med sin egen uppfattning af sin pligt som medborgare, utan afseende på hans ställning i lifvet, hans uppföstran, hans sysselsättning eller den grad af intelligens, med hvilken hans Skapare begåfvat honom. Det är eder pligt att heligt bevaka denna rätt för edra medröstare och att till absolut minimum minska alla inkräktningar deruppå. I synnerhet synes det mig, att anstälde vid de större korporationerna böra genom vis lagstiftning

hafva sådant skydd, att de vid utöfvandet af sin rösträtt kunde rösta utan någon fruktan för sina arbetsgifvares missnöje, hvilkas politiska öfvertygelse månne vara olika deras egen.

Det är ej förnekadt, att australiska röstlagen var en behöflig reform och den har gjort mycket för renandet af valen i Nebraska; men jag är öfvertygad om, att den skulle gifva ett privilegium utan att anställa någon skada, om lagen blefve så amenderad af eder, att den röstande kunde designera, der detta är möjligt, sitt val af kandidater och på samma gång genom balloten uttrycka sin politiska öfvertygelse.

Jag vill aktningsfullt föreslå, att hvarje politiskt parti, som har en ren procent af rösterna i hvilket distrikt som helst, skulle hafva representation i valnämnden, samt att ej fler än två domare skulle utväljas från ett politiskt parti.

Det kan ej finnas ett viktigare föremål för lagstiftares omsorgsfulla öfvervägande än beskyddandet af ballotens renhet, och jag vill aktningsfullt fästa eder uppmärksamhet på våra i kraft varande vallagar och uppmåna till en jämförelse med dem i andra stater, i ändamål att amenderingar kunde göras, som skulle nära nog omöjliggöra mutning och ovederbörliga inflytanden på den röstande samt underlätta en mera snabb och akurat räkning af rösterna.

DE AF TORKA HEMSÖKTE.

Jag beklagar nödvändigheten af ett omsorgsfullt öfvervägande af en stor del af vårt folks verkliga behof, förorsakade genom sista årets torka. Naturen har rikligen välsignat Nebraska. Dess klimat är öfverträffligt och dess jord lönar rikligen landtbrukarens möda. Under år, som föregingo 1890, var der en oafbruten era af goda grödor. Hastigt inkräktades boskapsuppfödarens område af farmaren. Från olika stater kom en energisk klass af goda medborgare för att nedslå sina bopålar i vestra Nebraska. De voro i allmänhet fattige och beroende af första årets gröda för att förse sig och sina familjer med alla nödvändiga lifsmedel, och intill 1890 hafva de aldrig blifvit besvikna. Då kom en säsong, då de vanliga regnen uteblefvo, och heta vindar blåste öfver landet, bärande med sig ödeläggning af den växande grödan. Sedan dess har det varit omvexlande goda och dåliga grödor, uppnående sin kulminationspunkt i den allmänna torkan 1894.

Under det denna torka praktiskt sträckte sig öfver hela landet, så

var den dock i synnerhet ödeläggande i vestra delen af staten. Bragte i trångmål genom striden mot föregående delvisa felslagningar af grödan, voro många ringa bemedlade farmare helt och hållet oförberedde att möta torkan. Många hade, på grund af sin korta vistelse ej varit i stånd att lägga upp nog säd att möta detta utomordentliga tillfälles behof. Några afflyttade från staten; men större delen, hysande den största tillit till landet, qvarblef, besluten att hålla på sina besittningar i det af torkan hemsökta distriktet. Om tålmod och långvarigt lidande göra folk värdiga, så borde hösten 1895 blifva rik.

Vår stora stat är i stånd att draga försorg om sina egna fattiga, och många af county-nämnderna hafva med berömvärd energi skaffat arbete mot lön för de starke nödlidande i deras egna countier; men det befinnes ännu nödvändigt att hastig hjälp lemnas åt många delar af staten, så att allt dess folk kunde blifva understödt under den innevarande vintern samt hafva ett tillfälle att beså och arbeta sina fält för den kommande hösten. Jag vet, att somliga påstå, att lagstiftande församlingen ej har rätt att tvinga folket att donera till de nödlidande och att sådant arbete skulle lemnas åt individer, som äro böjda för välgörenhet; men hvarje regering är pligtbunden att på publik omkostnad sörja för nödvändigheterna att uppehålla sina egna behöfvande innebyggares lif, och särskildt är detta fallet, när de behöfvande å sin sida äro utan fel.

Den nödhjelpskommission, som skapades genom 1890 års lag, existerar ännu. Den var återupplifvad och vakanserna fylldes af min företrädare, guvernör Crounse, och har varit i verksamt arbete för att bistå de värdige nödhjelpsbehöfvande genom att utdela födoämnen och kläder, som erhållits från välgörande personer från alla delar af landet.

Dessa kommissionärer hafva utan tvifvel utgifvit betydliga penningesummor i arbetet, litande på lagstiftande församlingen att sörja för deras ersättning de nödvändiga omkostnader, de uppkommit, och deras tjänster skola finnas nödiga tills utsädet är sådt till våren för en annan gröda. I ändamål att verksamt fortsätta arbetet att bistå de värdige, som hemsökts af torkan, med minsta möjliga utgift, så ville jag aktningsfullt föreslå, att lagarne af 1891 blefve på nytt modellerade och att nödhjelpsbevillningar, tillräckliga att förse dessa folk under vintern med lifsförnödenheter, placeras under vård af utdelningskommissionärerna, under sådana sä-

kerhetsmått, som måtte anses visa, i ändamål att endast de behöfvande erhålla hjälp och att inga onödiga utgifter ådrogos.

Jag är öfvertygad om, att de stora jernvägarne i staten skola bistå i utdelningen genom att gifva fri transport eller åtminstone mycket nedsatta fraktpriiser.

Jag ville vidare föreslå, att lagstiftning företoges, så att hvarje county i de hårdast hemsökta delarne af staten måtte blifva iståndsatt att votera obligationer (bonds), hvilka kunde göras till ett mycket passande sätt för placering af en stor summa af den nu stillaliggande stående skolfonden, i ändamål att förskaffa rörliga medel för att anskaffa utsäde till att så och fodersäd för kreaturen för den kommande skördesäsongen.

Om det på undersökning anses klokt och görligt, vore det väl att öfverväga, vare sig speciella assessment ej kunde påläggas landet, för hvilket utsädet lemnades, eller på något annat sätt fordra af den, som mottager hjälpen, att betala i små inbetalningar värdet af det lemnade utsädet, tillika med ränta i enlighet med den rata, som obligationerna bära.

Man bör ihågkomma, att folket, som sålunda skulle gynnas, ej begära almosor. Det är en härdad släkt af farmare, som hafva stridit mot motgångar, af hvilka de ej hade någon kontroll, och de begära temporär hjälp endast för att leda dem öfver de närvarande svårigheterna och vilja med glädje återbetala allt utsäde och annan säd, som de erhålla.

Jag anser detta ämne vara af pressande vikt, begärande edra bästa energier som lagstiftare, i ändamål att passande förordningar måtte göras så snart som möjligt och på samma gång med vederbörligt öfvervägande af arbetet, som skall göras, så att resultatet af edra arbeten skall möta behovet samt äfven erhålla den grad af försigtighet och omsorg, som bör karakterisera alla lagstiftningar. Jag hoppas, mina herrar, att I genast skolen vända eder uppmärksamhet på detta ämne och göra därför, hvad i eder åsigt må synas passande.

KONSTBEVATTNING.

En af de viktigaste frågor, som I hafven att behandla under denna sittning och en, som är vidsträckt i sina resultat, är konstbevattningen. Ämnet has gradvis vuxit i gunst hos folket, i synnerhet vester om ett hundrade hufvudmeridianen. Dess förtjenster ha blifvit undersökta och bevisade genom verkliga prof, och det är nu ett erkänt

faktum, att hvarje stor areal i vestra delen af staten, der det obetydliga regnfallet gör grödans mognande osäker, kan, genom ett passande system af bevattning och på grund af jordmånens förträfflighet och de för öfrigt gynsamma klimatförhållandena, bringas att gifva de rikaste afkastningar och med regelbunden säkerhet. Detta är ett lifsämne. För mycken omsorg kan ej gifvas åt stiftandet af lagar för mötandet af hvarje lokalt behof i detta afseende.

De stora vattenvägarne i staten och vid dess gränser hafva hittills om våren varit öfverfulla af vatten. Under den tidigare delen af sommaren hafva de förenat sig med Mississippis och Ohios vatten, och många säsonger hafva de spridt förödelse öfver de fruktbara låglanden i Illinois, Missouri, Kentucky, Tennessee, Arkansas, Mississippi och Louisiana, under det att växtligheten i en del af Nebraska i många platser visnade och dog i brist på vatten. Regeringen har ansett det värdt att utgifva millioner dollars för byggandet och underhållet af stora fördämningar för att skydda det folks egendom och lif, hvilket bodde längs floderna i södern. Skulle det ej tjena för dubbelt ändamål och uträtta en oberäknelig mängd godt för begge sektionerna, om regeringen riktade sina sträfvanden åt att vända Mississippis vestra bifloders vatten in i stora reservoarer och derifrån in i bevattningsdiken för utvecklingen af delar af landet, hvilka nu alstra så litet?

Ett passande system af bevattning skulle utan tvifvel göra, att Nebraskas och liknande staters fruktbara slätter frambragte ett outtömligt förråd af de bästa grönsaker och sädesslag, och genom att sålunda sprida vattnet om våren, skulle hjälpa våra södra grannars stora lågland och göra dem till de mest framstående bland majs- och bomullsland.

Jag är ej hemmastadd i det praktiska arbetet vid konstbevattningen, men eder församling innehåller några medlemmar, hvilka hafva egnat betydlig tid åt undersökningen af detta ämne, och några få, som hafva haft år af praktisk erfarenhet i konstbevattning. De skola utan tvifvel göra värdefulla tjenester i den praktiska lagstiftningen härför. På grund af den undersökning, som jag varit i stånd att gifva detta viktiga ämne, tvekar jag ej att anbefalla en distrikt-konstbevattningsslag, att sammansättas af de goda punkter, som kunna finnas i Wyomings och Californias lagar rörande detta ämne, och att skyddas af en klausul, som iståndsatte förbrukarne af vattnet att kontrollera dess utdelning och pris, så att det blefve

för dem en källa till pekuniär fördel hellre än ett verktyg af förtryck i händerna på spekulanter. En god lag rörande detta ämne, så sammansatt, att den skyddar deras rätt, hvilka äro omedelbart intresserade i bevattningen, skall substantiellt uppmuntra arbetet, och torka med åtföljande lidanden skall ej längre hota folkets välfärd.

JERNVÄGSLAGSTIFTNING.

Statens fundamentala lag förklarar, att jernvägarne i Nebraska äro publika stråkvägar och skola vara öppna för alla personer för transporterung af deras egendom och personer derpå, under sådana regler, som torde föreskrifvas af lagen. Den gifver lagstiftande församlingen makt att tid efter annan stifta lagar, som bestämma en resonabel maximum-avgift för transporterung af passagerare och fraktgods. Den förklarar äfven, att lagstiftande församlingen skall stifta lagar för hindrandet af missbruk och orättvis urskiljning samt utpressning i fråga om de avgifter, som begärts af express-, telegraf- och jernvägsbolag.

Jernvägarne i denna stat hafva varit en af de viktigaste faktorerna för frambringandet af statens snabba utveckling, och det är af yttersta vikt för alla medborgare i Nebraska att detta stora intresse uppehålls och uppmuntras. Man kan till en stor del tillskrifva statens materiella välbästand byggandet af det närvarande vidsträckta jernvägssystemet i Nebraska.

Det är en felaktig idé, hvilken är ganska gängse, att statens jernvägars och folks intressen äro fiendtliga. Men det är ett faktum, att den enes framgång hufvudsakligen beror på den andres. Jernvägarnes förtjenster bero af den mängd affärer, folket är i stånd att göra, och folket å sin sida måste vända sig till jernvägarne för försörjningen af såväl deras öfverskottsprodukter till marknaden som de förbrukningsartiklar, det måste erhålla från andra. Mellan båda borde naturligen existera den högsta grad af samverkan.

Trots den känsla, som man vet existerar bland folket, att det på bördats tryckande transportpriser, så är jag viss om, att der ej finnes någon önskan å dess sida om någon orättvis handling, som kunde skada kommersens stora stråkvägar. Folket är villigt att rättvist behandla jernvägsbolagen och som ersättning begära endast ärligt bemötande hvad beträffar fraktpriser och transport af passagerare.

Ämnet har varit ett af ständig friktion och obehag mellan folket

och jernvägarne för åtskilliga år tillbaka. På olika sätt och vid olika tider hafva försök gjorts genom lagstiftning för det ändamålet att afgöra denna fråga, men så långt hafva de ej varit fullkomligt framgångsfulla.

Transportationsnämnden, sådan den nu existerar under lagen, är helt och hållet otillfredsställande och anses i allmänhet vara af föga värde för folket. Af folket valde jernvägskommissionärer, med myndighet att reglera alla priser af denna natur, skulle, enligt mitt omdöme, komma närmast en proper lösning af detta svåra problem. Men detta kan ej göras utan att amendera konstitutionen. Der har varit en framställning af frågan till folket, men den erhöi ej den erforderliga röstmängden; dock är jag öfvertygad om, att detta var mera en följd af de upprörda sinnen vid den politiska kampanjen, hvilket gjorde att folket förbisåg denna viktiga fråga, än ett ogillande af eller brist på intresse för denna sak å folkets sida.

Jag hyser den meningen, att, om ett konstitutionellt amendement, som skapade en jernvägskommissionärsnämnd med full myndighet, kunde framläggas för folket, skulle det erhålla dettas gillande genom en öfverväldigande majoritet, och jag tror, att denna brydsamma fråga blefve närmare tillfredsställande afgjord på detta än på något annat sätt.

Olika försök hafva gjorts för att genom lag bestämman en maximum frakttaxa, hvilka försök hade sin kulminationspunkt i antagandet af husrullan No. 33 under föregående lagstiftande församlingens sittning. Denna bill gillades af guvernören och blott för den injunktions-process, som utgick från federal-domstolen, skulle den nu varit i verksamhet. I ären hvar och en af eder utan tvifvel hemmastadda med detta måls historia samt med det nyligen afgifna afgörandet af domaren Brewer af Förenta Staternas kretsdomstol. Frågan, som nu naturligen uppstår, är, om afgörandet skall antagas som slutligt eller det skulle sörjas för apellering af målet och derigenom erhålla ett slutligt afgörande af denna så viktiga sak i högsta domstolen. Tvistepunkterna äro af liffsintresse för folket i Nebraska. Det skulle utan tvifvel vara bättre om ett snart och slutligt afgörande genom landets högsta rättstribunal kunde erhållas, i ändamål att der kunna blifva ett fullt, rättvist och akurat förstånd om folkets och jernvägsbolagens respektiva rätt rörande dessa frågor.

Jag besitter ej någon intim kunskap om målets historia, dess slut-

förhandlingar eller vittnesmål. Genom att läsa den lärde domarens opinion, hvilken afgjorde saken, förstår jag, att hvarje omtvistad fråga befinnes vara i statens favör, med undantag af den om den påstådda oresonligheten af maximum frakttaxan, sådan billen bestämmer den. Med all skyldig aktning för den ansedde domaren och i grunden inseende de svårigheter, hvilka han säger omgifva en sak af detta slag, så är jag dock benägen att tro, det den uppnådda slutsatsen är baserad på en felaktig uppfattning af den rätta basen för uppskattandet af jernvägarnes kostnad och förtjenster. I första rummet synes det mig, att rättvisan borde utpeka att den rätta basen för ändamålet att bestämma vederbörliga och rättvisa fraktpriiser vore en nu företagen resonabel värdering af jernvägarne, hellre än hvad som utgifvits för deras konstruktion genom onödig extravagans, dålig styrelse eller de ökade utgifterna vid sådan tid i jernförelse med de närvarande.

Ett annat element i denna sak, hvilket synes förtjena betänkande och hvilket jag ej finner omnämndt i den ärbare domarens afgörande, är det om resonligheten uti kostnaderna för jernvägarnes operation, och hvilka tagas från bruttoförtjensterna, derigenom minskande nettoförtjensterna. Om dessa operationskostnader äro oresonliga, så minska de beloppet, hvilket går att möta obligationshållares och aktieegares begäran.

Det skulle synes, att om aktieegarne kommo inför rätten, påstående, att de priser, som billen bestämmer, äro för låga, skulle de åläggas att göra en full och komplett uppvisning, ej endast af jernvägarnes nettoförtjenster, utan äfven af inkomsterna från alla källor samt alla utgifter och för hvad ändamål de gjorts. Fri transporter, rabatter, om några förekomma, samt alla andra liknande källor för utgifter, eller misslyckande i att kollektera reventy, som rättvisligen tillhör jernvägen, äro alla element, som böra tagas i betraktande i ändamål att uppnå ett rättvist afgörande i en sak af detta slag. Om I, med den upplysning, I allaredan erhållit och efter samråd med dem, som sköta detta mål, i eder visdom anse det väl att foga eder i det afgörande, som afgafs af domaren Brewer, så tviflar jag ej på eder förmåga att stifta en lag, som skall blifva rättvis mot folket och jernvägarne och på samma gång ej öfverträda någonderas konstitutionella rättigheter.

FRI TRANSPORTATION.

Beviljandet af fri transportation till personer, som innehafva de mera viktiga embetena i staten har sysselsatt allmänhetens uppmärksamhet mer eller mindre och har varit ett fruktbart tema för diskussion i Nebraska för åtskilliga år. Jag förstår, att staten New York, med sitt stora antal af jernvägar, nyligen antog en konstitutionell förordning, som förbjöd utgifvandet och mottagandet af fripass åt de olika valbara statsembetsmännen för resa å jernvägarne. Man torde väl fråga, om icke Nebraska, genom lagstiftning för ett liknande ändamål, skulle mycket passande kunna följa New Yorks exempel.

Det är en gammal och allmän sedvänja för jernvägsembetsmännen att gifva fri transporter till statsembetsmännen och medlemmarne af lagstiftande församlingen. Jag tror ej, att dessa pass gifvas i ändamål att obehörigen utöfva inflytande på de officiella åtgärderna eller på lagstiftningen till förmån för korporationerna, ej heller tror jag, att de, som begagna sig af denna transporter, känna, att de stå under någon förbindelse, som skulle göra dem ur stånd att verka ärligt och fördomsfritt. De gifvas utan tvifvel af artighet och mottagas sålunda. Motivet därför är törhända olika mot det, som finnes i tillfälle af den individuelle, som åtnjuter fri transporter på grund af sitt påstådda politiska inflytande, eller det utan åtskilnad gjorda bruket af fri transporter vid politiska konventioner eller under kampanjer, hvarigenom ett rättvist och opartiskt uttryck af folkets vilja förhindras.

Jag är af den mening, att det så allmänna utgifvandet af pass till individer är skadligt i sitt inflytande, har en benägenhet att bortskämma allmänheten och borde motarbetas till samma utsträckning, som embetsmännens åtnjutande af fri transporter. I hvarje fall måste der naturligen följa en motsvarande minskning i jernvägarnes nettoförtjenster och en tillfällig ökning i kostnaden af transporter af den individuelle medborgare, som ej sålunda blifvit gynnad. Jag kan ej se någon skilnad i principen i att skilja mellan passageraretrafik och godstrafik. Systemet är oriktigt i princip, och jag anbefaller akttningsfullt till edert omsorgsfulla öfvervägande det passande uti att stifva en lag, som förbjöde gifvandet af fri transporter och dess mottagande af embetsmän eller personer i privata lifvet, undantagande *bona fide* anstälde vid jernvägarne.

SKILJERÄTT.

De ofta förekommande svårigheterna mellan de större institutionerna och korporationerna i staten och deras anstälde synas fordra lagstiftarnes uppmärksamhet. Något sätt för skiljerätt för uppgörande af dessa svårigheter i deras början — långt innan de antagit sådana proportioner, att de hota statens fred och välfärd — samt skyddande både arbetsgifvarens och arbetstagarens rätt under lagen, skulle synas vara en tillfredsställande lösning af saken.

RÄNTA PÅ STATSGARANTIER.

Der är nu och har varit för någon tid en stor flytande skuld mot staten, bevisad genom registrerade garantier på statsskattkammaren. Dessa garantier äro af otvifvelaktig säkerhet, hvarigenom de äro mycket eftersökta, såsom en placering, af dem, som äro i denna affär. Under lagen draga de ränta efter 7 procent pr. år, hvilket förorsakar, att de, så snart de blifvit registrerade, betinga i marknaden ett premium af från 1 till 2 procent. Det synes mig, att en stor besparing kunde göras för staten och till ingens skada, om räntan på statsgarantier blefve minskad 1 till $1\frac{1}{2}$ procent. Jag ledes att tro, det statsgarantier, som draga ränta efter $5\frac{1}{2}$ eller 6 procent, alltid skola vara värda sin valuta såsom en placering.

NÖDVÄNDIGHETEN AF EKONOMI.

Det är onödigt för mig att söka lägga eder på sinnet nödvändigheten af den största möjliga ekonomi i publika affärer, i samklang med proper administration af statens affärer. Med ekonomi menas ej sådan njugghet, som skulle skada nyttan af statsinstitutionerna eller göra någon bransch af statsaffärerna mindre verksam, utan menar en sådan vaksam omsorg om utgifterna, som skall minska till ett minimum de skattebetalandes börda, hvilken blifvit gjord synnerligen pressande genom det närvarande tryckta tillståndet i alla affärgrenar.

SLUTORD.

Påtryckningen af andra göromål har hindrat mig att egna mera uppmärksamhet åt ämnen, hvilka I, i all sannolikhet, komma att öfverväga under eder sittning. Om behovet så påkallar, skall jag gifva vidare meddelanden genom särskildt budskap.

Det är min önskan att ställa till edert förfogande såsom lagstiftare alla i min makt stående medel, som på något sätt kunna bistå

eder uti stiftandet af visa och rättvisa lagar. Och jag hoppas, att när denna sittnings arbete är gjordt, det skall lända till hela statens folks goda. Jag hoppas, att edert arbete under den korta tid, det kommer att tagas i anspråk, skall till fullo visa folkets visdom uti att välja eder såsom sina representanter i lagstiftande departementet.

Låtom oss med förtroende för den Allvises ledning, hvilken styr alla nationers öden, upptaga det arbete, till hvilket vi blifvit kallade af våra bröder-medborgare, och fullgöra våra pligter ärligt, troget och utan fruktan.

SILAS A. HOLCOMB.

THE LIBRARY OF THE
APR 5 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

3 0112 058559334